

AKSA'L GÂYE

Mahmut Sami Ramazanoğlu AHL "Aksa'l-Gâye" proje ekibinin çıkardığı tek sayılık öğrenci dergisidir, 2020

“Kudüs...
Bir sınav kâğıdı...
Her mü'min kulun önünde...”



Kapak İllustrasyon: Esra Alemdar 10-C

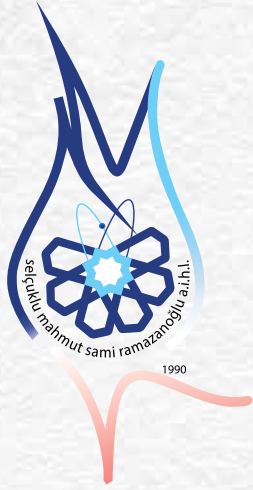




بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Bir gece, kendisine bazı âyetlerimizi gösterelim diye kulunu Mescid-i Harâm'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, eksikliklerden münezzehtir. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir.”
(İsra, 17/1)

“Ancak üç mescide (ibadet maksadı ile) gitmek üzere yolculuğa çıkılabilir: Benim şu mescidim (Mescid-i Nebevi), Mescid-i Haram ve Mescid-i Aksa.” (Müslim, “Hac”, 511)



İÇİNDEKİLER

Biz Kimiz	07
Kudüs İçin Yaz Yarışma Bilgileri	08
“Cennet Köşkü” Vidan Tezel / Yarışma 1.	09
“Direnişin Ayak Sesi” Şerife Kocabıyık / Yarışma 2.	10
“Tut Ellerimden Kudüs” Büşra Küçükdemir/ Yarışma 3.	11
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Bilgileri	12
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri / Yarışma 1.	13
“Feyza Şimşir” Selahaddin Eyyubi	14
“Hz. Ömerin Kudüsü Fethi” Ayşenur Evcen	15
“Seksen İki” Safiye Nur Şafak / Mansiyon	16
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri / Yarışma 2.	17
“Mescid-I Aksa'nın Bazı Yapıları” Bedia Beyza Düzoylum	18
“Kutsal Ahit Sandığı Nedir Süleyman Mabedi Nerededir” Songül Karabulut	20
“Tur Dağını Yaşa” Nuri Pakdil	22
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri / Yarışma 3.	23
“Siyonizm” Esra Behriz	24
“İnsanlar Bir Duvarın Önünde Neden Ağlar” Belma Taş	26
“Ümit Veren Haberler” Ayşe Sena Apan	28
“Nidamdaki Mizaç” Sena Sevim Yavcuşar / Mansiyon	30
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri	31
“Balfour Deklarasyonu” Zişan Arıkan	32
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri	33
“Kudüs Direnişinde Güncel İsimler” Nisa Gül Akpınar	34
“Kuş Olup Uçmak İstiyorum” Ayşe Sena Yıldız / Mansiyon	36
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri	37
“Hz. Davud Ve Hz. Süleyman (A.S.)” Meryem Aynur Kaymaz	38
“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri	41

Editör'den...

İnsan, hatırla ve hatıralarla yaşar. İnsanı ayakta tutan, geçmişinden aldığı güç kadar geleceğe duyduğu özlemdir. Hatırı güdülen sadece insanlar değil aynı zamanda mekânlardır. Bir şahsı ya da bir mekânı hatırlı kılan ise bizim ona yüklediğimiz değerdir. Bir mekânı Allah kutsal kılmış, bir gece yürüyüşü ile Elçisini o mekânla tanıştırmış ve Elçisi'nin dilinden o mekânı ümmetine emanet kılmış ise, bu mekânın hatırından daha yüce ne olabilir?

Öyle bir mekân ki, her köşesi ev sahipliği yaptığı peygamberlerin hatıralarıyla dolu... Hz. İbrahim'in eşi Sâre ile oğulları İshak'ı bağrılarına bastığı hane acaba şu köşede mi? Yakup aleyhisselâmın, oğlu Yusuf'u kucakladığı sokak hangisi? Hz. Davud, yeryüzünün bu en müstesna beldesini yeniden İslam'ın barış nefesiyle buluştururken şehre hangi kapıdan girmişti? Hz. Süleyman, Rabbinin emriyle Kutsal Mabedi inşa ederken âsâsına hangi köşede yaslanmıştı? Hz. İsa'nın havarileriyle buluşup İncil'den sayfeler okuduğu o ev hangisi? Zekeriya aleyhisselâmın Hz. Meryem'i Allah'ın ikramı olarak yanında çeşit çeşit yiyeceklerle bulduğu mescidin bölmesi nerede?

Hatırı Allah tarafından yüce kılınan, O'nun şerefli elçilerinin hatıralarıyla dolu Mescid-i Aksa ve onu çepeçevre saran Kudüs-ü Şerif...

İnsanlık tarihinin ve Allah katında tek din olan İslam'ın aziz hatıralarıyla dolu kadim şehir Kudüs, her mü'minin gönül dünyasında en nadide yerde durur. Zihinlerimiz, onu ziyaret etme hayalleriyle doludur. Kalplerimiz, Muallak Taşı'ndaki yüce ize gönülden bağlıdır. Zeytin Dağı'ndan Kudüs'e bakan İsa aleyhisselâmın bakışlarına meftunuzdur. Şarkın en sevgili sultanıyla birlikte Kudüs'ün kurtuluşu için kavli ve fiili dualarımız vardır.

Hayatında belki de hiç görmediği bir şehrin sokaklarında her gün kurşuna dizilmenin acısını, 1948'in acısını unutan yürekler bilemez. Bizi

yaşatan, diri ve din tutan Kudüs'ün hatıraları kadar, onun özgür kalacağı günlerin hayalidir. Yüreğimizin bir yanında Mekke'yi, bir yanında Medine'yi can niyetine taşırken, üzerine bir tül gibi Kudüs'ü geren şairlerimiz, düşünde Mescid-i Aksa ile söyleşen gönül adamlarımız, Kudüs'ün hüznünü ve acısını bir an zihninden çıkarmayan aktivistlerimiz, İslam ve Müslümanlar daima muzaffer olsun, Allah'ın yeryüzüne emaneti bu mübarek belde düşman eline geçmesine diye Kudüs'ü her gün kanlarıyla sulayan yiğitlerimiz var bizim.

Peygamber emaneti olarak gördüğümüz Kudüs ve Mescid-i Aksa ile dertlenen bir grup öğrencimizle birlikte başladığımız Aksa'l-Gaye projesine önce Kudüs eksenli tarih, sosyoloji, din ve siyaset alanından okumalar yaparak başladık. Bu okumaları seminerler, salon programı, deneme ve çizim yarışmaları takip etti. Şimdi de, projenin hülasasından ete kemiğe bürünen Aksa'l-Gaye dergimizle huzurlarınızdayız.

Bu proje bir grup İmam Hatipli gencin Kudüs aşkının, Mescid-i Aksa sevdasının mahsulüdür. "Kudüs'ü sevmeyen aşkı bilemez, Mescid-i Aksa'yı özlemeyen hüznü tarif edemez" diyerek başladığımız bu yolculukta, her biri Mahmut Sami Ramazanoğlu AİHL öğrencisi bir gencimizin emeğinden bir parçaya taşıyan ürünlerde bulacağınız güzellikler, bu çalışmalarını yapan öğrencilerimizin samimiyetinden ve Kudüs sevdasındandır. Bu projeye emek veren, destekleyen tüm idareci, öğretmen ve öğrencilerimize müteşekkirim.

Sizleri tamamı öğrencilerimizin eseri olan dergimizle baş başa bırakırken, özgür Kudüs'te buluşma dualarımızı bir kez daha yinelemek istiyorum. Kudüs'ün özgürlük için bize olan ihtiyacından daha çok bizim özgürlük için Kudüs'e ihtiyacımız var.

Betül Bayrakçı

AKSA'L-GÂYE EKİBİ KİMDİR ?

Biz,

Kudüs; Ömerli, Selahaddinli günleri özlerken, Kudüs bizi beklerken, zihinlere serilen küle üfleyip Rabbimizin izniyle bir şuur uyandırmak için koşuşturan gençleriz.

Azmiyle, direnişiyile Filistin'in kalbinde esir Mescid-i Aksâ'yı dimdik ayakta tutmak için çabalayanlarız.

Karşısına çıkan tüm zorluklara rağmen davasından asla taviz vermeyen Abdülhamid Han'ın, Şeyh Ahmed Yasin'in, Abdülaziz Rantis'in, İzzettin el-Kassam'ın torunları; Furkan Doğan'ın, Fevzi el-Cüneydî'nin kardeşleriyiz.

Kudüs'e karşı mahcubiyetimizi alabildiğine hissederken, hayat bizi şahsi meşgalelere boğsa da; kalbimizin bir yanının Kudüs adına tüm insanlık için attığını unutmuyoruz.

Sen de nesilden nesile aktarılan bu acının unutturulmasına, sıradanlaştırılmasına sessiz kalma!

Bir şey yap, yapabilirsin, yapabiliriz. Bir şey yapalım.

Dedemizden aldığımız bu acı mirası çocuklarımıza bırakmayalım.

AKSA'L GAYE PROJE EKİBİ



AKSA'L-GÂYE

KUDÜS İÇİN YAZ

Okulumuz Aksa'l-Gaye proje ekibi tarafından Mahmut Sami Ramazanoğlu AİHL'de okumakta olan İmam Hatipli gençlerimizin sadırlarındaki Kudüs'ü, satırlara nakşetmeleri amacıyla "KUDÜS" konulu deneme yazma yarışması düzenlenmiştir.

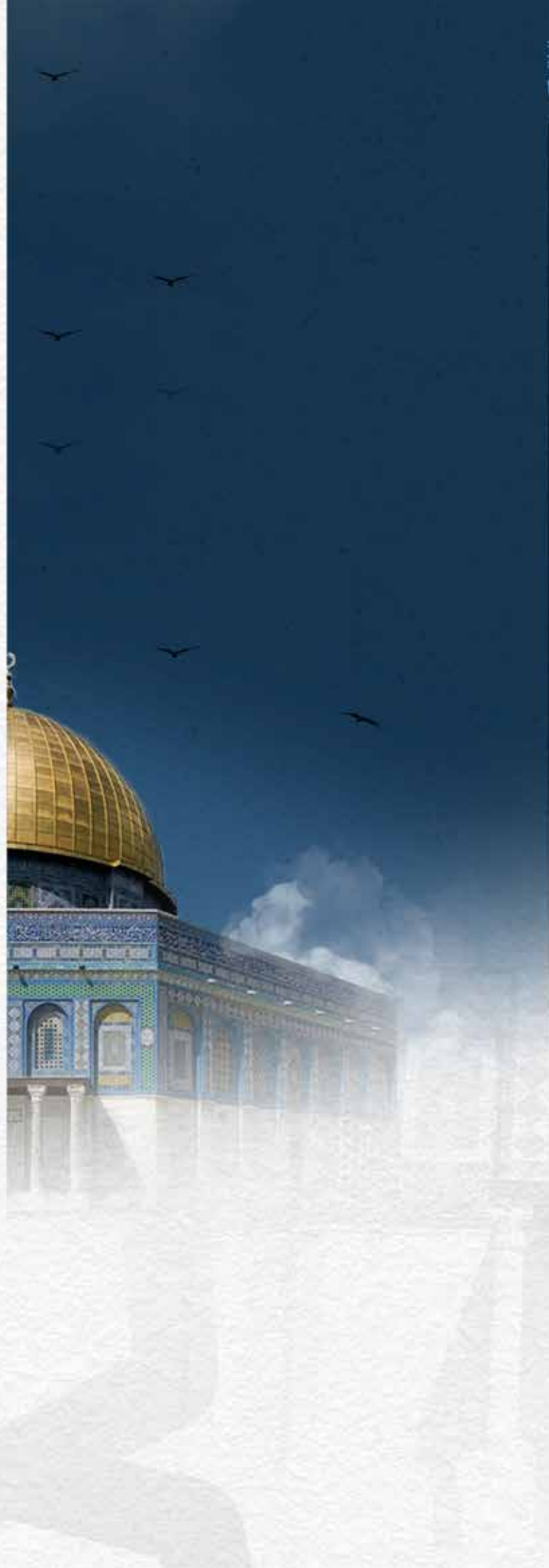
Yarışmaya katılan eserler jüri tarafından değerlendirilmiş olup dereceye giren öğrencilerimiz şu şekildedir:

1. Vildan Tezel 12-G
2. Şerife Kocabıyık 10-E
3. Büşra Küçükdemir 11-D

Mansiyon ödülleri:

Safiye Nur Şafak 11-D
Sena Sevim Yavcuşar 10-E
Ayşe Sena Yıldız 11-D

Yarışmada dereceye giren ve yarışmaya katılan bütün öğrencilerimizi tebrik ederiz.



AKSA'L-GÂYE

“Kudüs İçin Yaz” Deneme Yarışması

VİLDAN TEZEL 12-G (Birinci)

CENNET KÖŞKÜ

**“Ey özlenen şehir!
Özlemi bağrında yetiştiren şehir!
Özlemler kana bulandığı için mi böyle ümitsiz bakıyorsun bu çağa?”**

Ey mukaddes şehir! Kalbi nurda atan şehir! İnsanlar kalbini kırdığı için mi böyle karanlık bu çağ? Böylesine ıssız, böylesine korumasız hissettirmişti an insana. Kalplerde figanı işitemedikten sonra nasıl aydınlanır ki bu dünya? Sokaklarında kıpkırmızı kelebeklerin uçuşup küçük bedenlere konduğunun, solunan havanın insanda bir yerlere dokunduğunun farkına varamadıkça nasıl kurtulur bu çağ?

Ey kutsal şehir! Yedi kat semayı içinde barındıran şehir! İnsanlar yediği bir yapmaya çalıştığı için mi böyle küçük bu çağ? Kalpler hiç bu kadar az ev sahipliği yapmamıştı insana. Dünya hiç bu kadar küçük gelmemişti hayvanâta. Taş sokaklarında korkunun kokusu dolaşır. Bir savaşın ayak seslerini duyarsınız. Savaş ki gönlümüze mih gibi saplanır, barışı tanıyamazsınız. Kudüs'ün hüznüne ağlanmadıkça nasıl yikanır ki bu çağ?

Ey özlenen şehir! Özlemi bağrında yetiştiren şehir! Özlemler kana bulandığı için mi böyle ümitsiz bakıyorsun bu çağa? Şu ana dek hiçbir nefret özlemini unutturmamıştı insana. Şu ana dek hiçbir özlem boğulmamıştı kanda. Çöp bidonunun ardında kurşunlardan babasına sığınan çocukları, o çocuklara atılacak füzelere isim yazan çocuklarla barıştırmadıkça alınır mı gül

kokusu sokaklarda? Leş kokusuna burnumuzu tıkamayı bırakmadıkça nasıl cennet kokar ki bu çağ?

Ey gökyüzünün kapısı olan şehir! Ey Miraç şahidi şehir! Zamanları yüreğinde beslediğin için mi bu kadar zamansız bu çağ? Çünkü yok bu çağın yüreği hitap edebilsin sana. Burak ağlıyor, sema ağlıyor, yer ağlıyor, çocuk ağlıyor gündüzlerin gecelerinde. Geceler, yürekte gündüz edemedikçe nasıl yaşanır ki bu çağ?

Bu çağın Davud'u yok ki inşa etsin ruhumuzu. Bu çağın bir Süleyman'ı yok ki silsin semanın gözyaşını. Bu çağın Zekeriyya'sı yok ki sahip çıksın korusun insanlığımızı. Bu çağın Meryem'i yok ki tertemiz tutsun kalplerimizi. Bu çağın Yahya'sı yok ki alsın Allah'tan adını. Bu çağın İsa'sı yok ki yükseltebilsin Allah katına kendini. Bu çağın kıblesi yok ki yönelsin kalpler doğruluğa. Bu çağın Ömer'i yok ki mübarekliği ispatlasa. Bu çağın Selahattin'i yok ki bizi yapayalnız bırakmasa!

Kudüs kırılgan bu çağa! Rahat uyku uyuyanlara, uykudan uyanamayanlara... Kudüs kızgın bu zamana. Kudüs bir garip bu çağda...

Yine de ey Kudüs, La tahzen innallahe meana!

AKSA'L-GÂYE

“Kudüs İçin Yaz” Deneme Yarışması

ŞERİFE KOCABIYIK 10-E (İkinci)

DİRENİŞİN AYAKSESİ: KUDÜS

“Bir belde düşünün, gökte yarılıp yere kondurulan. Bir belde düşünün, üzerinde Kelimullah’ın, Halilullah’ın, Ruhullah’ın ve nice Allah dostlarının izini taşıyan ve bir belde düşünün, ismi Furkan’da mukaddes diye anılan.”

Bir belde düşünün, gökte yarılıp yere kondurulan. Bir belde düşünün, üzerinde Kelimullah’ın, Halilullah’ın, Ruhullah’ın ve nice Allah dostlarının izini taşıyan ve bir belde düşünün, ismi Furkan’da mukaddes diye anılan.

Kudüs... Yıllardır süren bir dram... Babalar için gam, analar için katliam, hele ki çocuklar için tüm hayallere ve umutlara atılan birer bombardıman...

Tam 72 yıldır Kudüs bizleri bekliyor yılmadan. Tekrar bir Ömer, bir Selahaddin kapısından girer diye umut ediyor. Tekerlekli sandalyesinde oturuyor olsa da, zulme “dur” diyebilecek bir Ahmet, bir Yasin arıyor gözleri. İslam davası uğruna koşan, yürüyen hatta sürünen gençler diliyor Yaradan’dan.

Ama maalesef ki biz önce içimizde kaybettik savaşı tıpkı Zarifoğlu’nun dediği gibi. Boynumuz tutulurcasına baktık Hristiyanlara, Yahudilere. Onlar da sonunda gelip içimize yerleştiler, bizi bizden soğutup yeni bir benlik kurdular. Belki biz de mescitlerimize aksaydık, kurtarabilirdik Mescid-i Aksa’yı. En önemli cihadımızı, nefsimizi, yenseydik ilk önce, şimdi diriliş sancağını tutardık elimizde. Kudüs bağırırken biz susmasaydık, İslam daha geniş coğrafyalarda yaşanabilirdi gururla. Biz Ebu Bekirce, Osmanca kenetlenebilseydik

birbirimize, şu an Peygamber Diyarı destek vermezdi siyonist zihinlere. At gözlüklerimizi çıkarıp Kanuni gözüyle, Abdülhamit gözüyle baksaydık Kudüs’e; nice insanların gözlerindeki perdeyi indirebilirdik Allah’ın İznıyla.

20. yüzyıl Kudüs için çetindi, acıydı, zordu. Kendi halkı öz yurdunda garip, öz vatanında parya oldu. Yetmedi, kardeşleri Mekke’den, Medine’den ayrı düştü. Sonuç olarak geriye Google’a arattığımız “Kudüs nerenin başkentidir?” sorusunun cevabı kaldı. Çocuklar gülüşünden, Kudüs özgürlüğünden oldu. Evet, yıllardır süren dirliği, birlik bozdu. Peki, mü’minler birlik olsa, İsrail dirliği de bozulmaya mahkûm olmaz mıydı?

Velhasıl, asıl mesele içimizde Kudüs inşa etmek. Harcına düşlerimizi, umutlarımızı en önemlisi de imanımızı katmak. Birakalım, bizim burada kelebekler gibi kanat çırpışlarımız, Kudüs’te fırtına olsun, burada ektiğimiz bir tohum orada gül bahçesi olsun, ettiğimiz dua orada kabul olsun. Sonra biz de bir Selahaddin Eyyubi olup, marangoz amcanın minberini dikelim Aksa’nın en güzel köşesine. Ardından saf turalım imamın arkasında. Belli mi olur, belki Rasûlullah (sav) kıldırır şükür namazımızı. Hayal deyip geçmeyelim. Birakalım bizim de hayallerimiz, niyetlerimiz olsun.

AKSA'L-GÂYE

“Kudüs İçin Yaz” Deneme Yarışması

BÜŞRA KÜÇÜKDEMİR- 11-D (Üçüncü)

TUT

ELLERİMDEN KUDÜS

“Gökyüzünden yaratılıp yeryüzüne inen şehir, sil gözyaşlarını bizler geliyoruz dilde tekbir, şehadetle kuşandık misal-i Bedir, Kudüs İslam'ın, yaklaşıyor şanlı devir.”

Selam olsun “selamet yurduna”, selam olsun “Darü's-Selam'a”, uzun zamandır hasret kaldığı esenliğe, işte bu uğurda yola düşen mü'minlere.

Ey Kudüs, ey şehrim, mavi ummandaki incim, sema-i Aksa'yı süsler beyaz güvercin, gönlümü saran tüldür senin yerin. Şanlı fethinin fatihi Selahaddin Eyyubi, bu asrın fatihi de biz olmalıyız illaki. İhtişamını donanmışsın Hz. Süleyman'ın, Kubbetü's-Sahra ne güzeldir Mescid-i Aksa'nın. Avluna on iki bin şamdan yaktıran Yavuz, adalette Hz. Ömer ardında bizler varız. Bir fısıltı geldi kulağıma, haydi Kudüs'e gidelim ne duruyoruz buralarda, Abdülhamit'in davasını devamız yapmaya.

Ellerimi kaldırıncaya semaya, dökülür gözümden yaş, dilimden dua, Kudüs hatırına damla damla. Ey gariplerin şehri, üç kardeşin içinde en sancılı, en dertli. Taştan duvarların ardında neler saklıdır öyle, yetim evladın çılgınlığına nasıl dayansın anne? Ah anne, sessiz feryat ile sabreden, şehidine, kanının son damlasını feda eden, Kudüs'e. Yeşil, siyah, kırmızı ve beyaz, gök kubbende dalgalansın hem kış hem yaz. Mavi, beyaz karşında dursun, dimdik. Kudüs, İslam'ındır; İsrail'in olmadı hiç.

Hani Nebî, çıkmıştı ya Mirac'a, Muallak Taşı'na basarak Rabbi'nin katına, Amenerrasûlü

hediyesiyle bize, beş vakitle namazla Mescid-i Aksa'da. Yüz yirmi dört bin peygambere olmuştu imam, böylesine bir şehri nasıl sevmez Müslüman? Tek sevmek yetmiyor onu korumak için, dert edin evvela, ilerle hep emin. Ayetlerde de zikredilir, zeytini ve hurması, mis kokulu şehrin üzümü ve dahası... Seyri ne güzeldir, Sina Dağı'ndan, zeytin dalı ardından, incir ağaçlarından.

İlk kıblem, ikinci mescidim, üçüncü haremimsin sen; İslam için baş tacı, nûr-i dîdem. Sarı kubbe, kurşun kubbe nasıl parlar semada, Müslümanın yurdunda, Mescid-i Aksa'da. Hz. İsa orada gerilmiş çarmıha, Hristiyanların görüşü bundan yana! Süleyman Mabedi'nden kalan bir parça, Yahudilerin ağlama duvarıymış pişmanlıklar adına! Nerede Hz. İsa'yı kurtaracak insan, nerede Müslümanlığı yükseltecek olan. Gök kubbende salâlar sesleniyor hep acı, mescitteki Müslümanların neden gözleri yaşlı? Dedelerin, nenelerin gönüllerindeki sancı, haykırıyor göklerde İsrail'e karşı. Babanın yutkunuşu geliyor hatırıma hep düğüm düğüm, neredesin kardeşim? Kudüs bekliyor seni, budur işte tek çözüm.

Gökyüzünden yaratılıp yeryüzüne inen şehir, sil gözyaşlarını bizler geliyoruz dilde tekbir, şehadetle kuşandık misal-i Bedir, Kudüs İslam'ın, yaklaşıyor şanlı devir.

AKSA'L-GÂYE

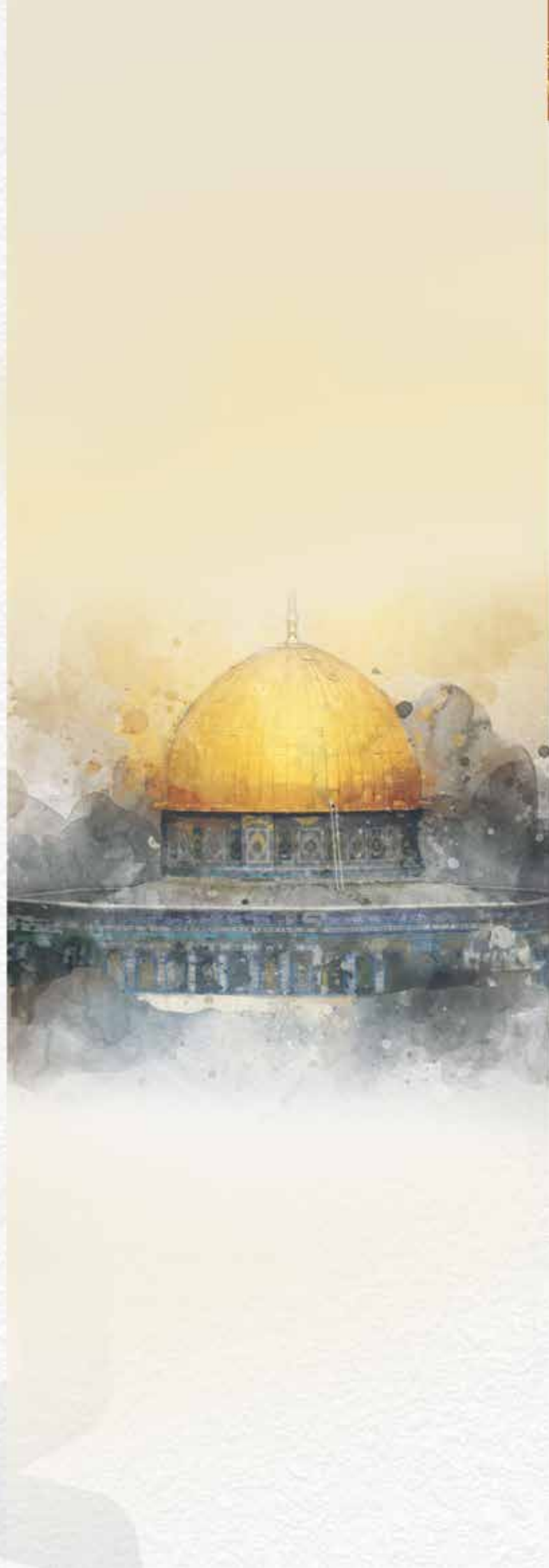
KUDÜS İÇİN ÇİZ

Okulumuz öğrencilerinden Aksa'l-Gaye proje ekibi tarafından Kudüs konulu çizim yarışması düzenlenmiştir.

Kudüs'te bulunan mekânlara ait ve Kudüs konulu karakalem, suluboya, pastel boya veya arzu ettikleri diğer tekniklerle yaptıkları çizimleri ile yarışmaya katılan öğrencilerimizin eserleri jüri tarafından değerlendirilmiş olup dereceye giren öğrencilerimiz şu şekildedir:

1. Esra Alemdar 10-G
2. Kübra Nur Şenyurt 11-G
3. Selin Çetiner 10-H

Yarışmada dereceye giren ve yarışmaya katılan bütün öğrencilerimizi tebrik ederiz. İlk üçe giren eserler haricindeki eserler, herhangi bir sıralamaya tabi tutulmamıştır.



AKSA'L-GÂYE

“Kudüs İçin Çiz” Yarışma Çizimleri

Yarışma Birincisi: Esra Alemdar 10-G



AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

FEYZA ŞİMŞİR 11-J

SELAHATTİN EYYUBİ

"Kudüs hepimizin omuzlarında sorumluluk ve imtihandır. Bu yüzden kollarımızı sıvmalı derhal çözüm aramaya çalışmalıdır. Bu yolda yılmamak en büyük şiarımız olmalıdır."

Selahattin Eyyubi, Kudüs'ün tartışmasız en büyük ve önemli şahsiyetidir. Kendisine birçok isim atfedilmiştir. Merhum Akif'in sözleriyle "şarkın en sevgili sultanı"; sarayı olmayan sultan (onun tek sarayı atının üstüydü), İslam'ın saf kahramanı, barış mimarı verilen isimlerdendir. Selahattin Eyyubi birçok özelliği bakımından çeşitli bariz şahsiyetlere benzerdi. Ama onu en çok benzettiğimiz şahsiyet Selman-ı Farisi idi. İkisinin ortak noktası kavmini dinine feda eden adam olmalarından kaynaklanır. Selman-ı Farisi'ye "Senin kavmin nedir?" diye sorduklarında o şöyle cevap verirdi: "Boş verin kavmimi, milliyetimi. Ben İbnü-l İslam'ım (İslam'ın oğluyum)." Bu yüzden bazı İslam âlimleri ona "Selman-ı Farisi" demez, "Selman-ı Muhammedî" der. Selahattin Eyyubi de milliyeti konusunda tartışılan bir isimdir. Araplar da, Türkler de, Kürtler de kendilerinden sayarlar. Çünkü o hiçbir zaman kavmini dininin önüne geçirmemiştir.

Eyyubi, 1138'de baba tarafından Kürt, anne tarafından Türk olan bir ailenin çocuğu olarak Irak'ın Tikrit şehrinde dünyaya gelir. 8 çocuğun üçüncüsüdür. O, doğduğu zaman Kudüs 40 yıldır işgal altındadır. Bu durum bilinçli Müslümanları etkilediği gibi Selahattin Eyyubi'nin ailesini de etkilemiş olacak ki annesi onu uyuturken bile Kudüs ninnileri ile uyuturdu. Ayrıca bu evde sürekli Kudüs konuşulurdu. Bu durum da bize şunu bir kez daha göstermektedir ki, Kudüs'ün kendilerini ve evlerini fethettiği kişiler Kudüs'ü fethetmektedir. Bu dönemde yaşayan Halep bölgesi atabeyi Nureddin Zengi de bu durumun farkındaydı. Kudüs'e çok

önem veriyordu. Onun 3 temel hedefi vardı:

1. İslam birliğini tesis etmek
2. Kudüs'ü fethetmek
3. İstanbul'u fethetmek

Böylesine büyük hedeflere sahip olan Zengi, Selahattin Eyyubiyle özel ilgilenmiş onu küçük yaşlardayken ilim için Şam'a yollamıştı. 26 yaşına kadar ilim tahsil eden Selahattin, Nurettin Zengi'nin isteğiyle geri dönmüş ve amcasıyla beraber Mısır seferine çıkmıştı. Böylece 30 yıl boyunca sürecektir olan cihat hayatı başlamıştır. Bu 30 yıl boyunca at sırtından inmemiş, İslam'a büyük hizmetler vermiştir. Hocası Zengi'nin hayali olan İslam birliğini teorik de olsa gerçekleştirmiştir.

Tarihler 1187'yi gösterdiğine haçlılara karşı yapılan Hittin savaşı başlar ve Kudüs 88 yıl sonra özgürlüğüne kavuşur. Hicri olarak ise tarihler 27 Recep'i göstermektedir. Yani Miraç olayının gerçekleştiği tarihe tekabül etmektedir. Böyle önemli bir tarihte Kudüs'ün özgürlüğüne kavuşması oldukça manidardır.

Selahattin Eyyubi bütün Müslümanlar için önderdir. Bugün de İslam âlemi olarak böylesine şecaatli insanlara ihtiyacımız var. Bizim üstümüze düşen görev ise Selahattin beklemek değil Selahattin olmaya çalışmaktır. Kudüs hepimizin omuzlarında sorumluluk ve imtihandır. Bu yüzden kollarımızı sıvmalı derhal çözüm aramaya çalışmalıdır. Bu yolda yılmamak en büyük şiarımız olmalıdır.

AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler / AYŞE NUR EVCEN 11-H

HZ. ÖMER VE KUDÜS

Hiz. Ömer (r.a.)

Hiz. Ömer (r.a.), Fil olayından 13 yıl sonra Mekke'de doğmuştur. Bir süre çobanlık yapmış daha sonra da ticaretle ilgilenmiştir. Ayrıca çok iyi silah kullandığı, pehlivanlık yaptığı, okuma yazma bildiği, şiire ilgi duyduğu ve güzel konuştuğu bilinmektedir.

Hiz. Ömer, putperestken Müslümanlara eziyet ve işkence ederdi; fakat Müslüman olduktan sonra onlara destek oldu. Hatta Hiz. Ömer'in Müslüman olması İslam için bir dönüm noktası olmuştur. Hiz. Ömer'in Müslüman oluşu bir rivayete göre şöyledir: Hiz. Ömer, Hiz. Hamza'nın İslâm'ı kabulünden sonra Hiz. Peygamber'i öldürmek üzere yola çıkmış, yolda karşılaştığı Nuaym b. Abdullah'tan kız kardeşi Fâtıma ile kocası Saîd b. Zeyd'in Müslüman olduğunu öğrenince onların evine gitmiştir. Onları Tâhâ Sûresi'ni okurken bulmuş, okuduklarını kendisine vermelerini istemiş, ancak bu isteği reddedilince kız kardeşini ve eniştesini dövmüştür. Kardeşi kendilerine Kur'an öğreten ve Ömer'den saklanan Habbâb b. Eret'i de çağırarak Müslüman olduklarını Ömer'in yüzüne karşı söylemiştir. Bunun üzerine yumuşayan Ömer Müslüman olmaya karar vermiş, Habbâb'dan Resûlullah'ın Erkam b. Ebû'l-Erkam'ın evinde olduğunu öğrenip oraya gitmiş ve kendisine biat ederek Müslüman olmuştur.

Hiz. Ömer'in Müslüman oluşuyla birlikte İslam güç kazanmış, Müslümanlar Kâbe'de ilk toplu namazını kılmıştır. Hiz. Ömer Müslüman olduktan sonra Peygamber Efendimiz'in yanından ayrılmamıştır. Hatta kızı Hafsa'yı Peygamber Efendimizle evlendirmiştir. Adaletiyle nam salmış olan Hiz. Ömer, Peygamber Efendimiz vefat ettikten sonra İslam'ın ilk halifesi olan Hiz. Ebu Bekir'in kadılığını yapmıştır. Hiz. Ebu Bekir vefat ettikten sonra Hiz. Ömer ikinci halife olarak seçilmiştir.

Halifeliği sırasında İran, Irak, Suriye, Mısır topraklarını İslâm ülkesine katmıştır. Ayrıca Kudüs, Azerbaycan, Ermenistan, Horasan, İskenderiye onun zamanında fethedilmiştir. 641 yılında Hayber ve çevresindeki Yahudileri Arap Yarımadası dışına çıkaran Hiz. Ömer, 644 yılı haccını eda edip Medine'ye döndüğü günlerde, Firuz en-Nihavend isimli köle tarafından sabah namazında

hançerlenerek ağır yaralanmıştır. Bunun üzerine Hiz. Ömer vefat etmiştir.

Hiz. Ömer'in Kudüs'ü Fethi
638 yılında, Hristiyanların elinde olan Kudüs'ün fethi gündeme gelmiştir. Bunun üzerine Hiz. Ömer bütün cephelerdeki askerleri Kudüs'e sevk etmiştir. Ebu Ubeyde bin Cerrah ve komutasındaki ordu Kudüs'ü fethetmiştir. Fakat fetih henüz tamamlanmadan o dönemin saygın bir papazı, daha önce kendi kitaplarında da bahsedildiği üzere bir halife tarafından Kudüs'ün fethedileceğini bildiklerini Ebu Ubeyde bin Cerrah'a söyleyerek barış talebinde bulunmuştur. Ayrıca Hiz. Ömer'in bizzat kendisi gelerek şehrin anahtarlarını almasını şart koşmuştur. Ebu Ubeyde bin Cerrah, bunu Hiz. Ömer'e iletmiştir. Bu şartı kabul eden Hiz. Ömer, yanına birkaç kişiyi alıp yola çıkmıştır.

Yolculuk sırasında hizmetlisiyle bineğini nöbetleşerek kullanmıştır. Hiz. Ömer halife olmasına rağmen üzerinde sıradan elbiseler vardı. Yolculuk devam ederken Hiz. Ömer, Suriye'nin Cabiye bölgesinde Halid bin Velid ve Ebu Sufyan tarafından karşılandı. Daha sonra antlaşma şartları şehirde hazırlanırken Hiz. Ömer Kudüs kapılarında Ebu Ubeyde ve diğer komutanlar tarafından karşılandı. Hiz. Ömer şehre girerken bineğe binme sırası hizmetlisinde olduğundan hizmetlisi bineğin üzerinde, kendisi de yaya bir biçimde Kudüs'ün kapısına geldiler. Şehirdeki Hristiyanlar başta hizmetliyi Hiz. Ömer zannettiler fakat daha sonra yanında yaya olarak gelenin Hiz. Ömer olduğunu anladılar. Şehrin papazı "Vallahi biz kitabımızda aynen böyle okumuştuk, tevazu farklı bir hal ve Kudüs'ü fetheden kişinin vasıfları aynen böyle idi" demiş ve şehrin anahtarlarını Hiz. Ömer'e teslim etmiştir.

Hiz. Ömer, her üç semavi din tarafından kutsal olan Kudüs'e bahsedildiği gibi tevazu ile girdi, şehirde ilk olarak Mescid-i Aksa'yı ziyaret edip Hiz. Davud'un mihrabında dua etti. Hiz. Ömer, Hiz. Peygamber'in vefatından sonra bir daha ezan okumayan Bilal-i Habeş'i çağırarak ezan okuması ricasında bulundu. Bilal-i Habeş, halifenin hatırı ve Kudüs'ün fethi dolayısıyla bu emri yerine getirdi. Bilal-i Habeş'in okuduğu ezan halifeyi ve sahabeleri ağlattı.

AKSA'L-GÂYE

“Kudüs İçin Yaz” Deneme Yarışması

SAFİYE NUR ŞAFAK- 11/D (Mansiyon)

SEKSEN İKİ

“İlk kible, annemin tespihindeki imame, babamın duasındaki berceste. Ey avuçlarımda sakladığım inci, ey dili lâl eden aşıklar evi. Konu sen olunca madde ile mana buluşuyor ve ben çaresizce bir iç çekip gözyaşlarımla geri dönüyorum oturduğum yere.”

“İnsanın insanın üzerine titrediği, insanın insana sığınak ve yurt olduğu bir dünyayı özlüyorum.” diye yazmış Kemal Sayar. Altını çizdiğim ve aynı yaradan bahis açan cümleleri ucu ucuna birleştirir zihnim, özellikle de halıdaki desenleri istemsizce sayarken. Bir de yorgunluk varsa üzerimde, kimse zihnimi durduramaz diyerek hazırlanırım düşünce yolculuğuma. Fakat öyle olmadı bu sefer. İmam başladı, hutbeye İnşirah 5’i okuyarak: “Zorlukla beraber kolaylık vardır”.

Sesi titredi okurken. Belliydi kalplere ıstırap veren derdimiz onun da içini kemiriyordu. Öyle ki konuşurken gözlerini cemaatten kaçırıyor, kenardaki hat yazılarını okuyormuşçasına devrik cümleler kuruyordu. Ortadaki şadırvanın huzur veren sesi bile bastıramadı yutkunuşunu. Benim gözlerimse ilk defa geldiğim bu camiye süzerken hiç durmadan altın mihraba takılıyordu. Altın olması değildi onu görkemli kılan, sarı renginin parlaklığıydı. Öyle bir parıltıydı ki zaten zihnimi toparlayamadığım şu zamanlarda beni kolayca alıp götürecekti güçteydi. Nitekim öyle de oldu; Efendimiz’i yatağından alıp oraya götüren kuvvet, düşüncelerimi de bu sarı mihraptan alıp Sarı Kubbe’ye götürdü.

Yorgun şehrin labirentleri arasında kalmış yüz kırk dönümlük araziye, hani üç semavi dine

de hizmet eden beldeye... Öyle bir hizmet beldesi ki burası, en yüksekte uçan martının bile gönülleri göremediği, yükselen ruhların Fatiha-i Şerif’i tutamadığı. İlk kible, annemin tespihindeki imame, babamın duasındaki berceste. Ey avuçlarımda sakladığım inci, ey dili lâl eden aşıklar evi. Konu sen olunca madde ile mana buluşuyor ve ben çaresizce bir iç çekip gözyaşlarımla geri dönüyorum oturduğum yere.

Dudakları kurumuş şekilde son birkaç cümlesini de ekleyen imam şu sözlerle hutbesine son verdi: “Allah mazlumun çöle dönmüş ümitlerini yeşerten ülkemizin seksen bir iline de güç, kuvvet versin. Ümmetin şahlanışı bizim sayemizde olacaktır.” Fakat sanki bir şeyleri eksik söylemişti. Benim hayallerimden hiç çıkmayan, bir Cuma hutbesini de orada dinlemeyi delice arzu ettiğim Kudüs, umudu pınar gibi akıtan bu medeniyetin seksen bir il değil, seksen iki ilden oluştuğunu kanıtlıyordu. Sezai Karakoç’un da tasvir ettiği gibi “Gökte yarılıp, yere indirilen şehir. Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri”. Ey Canım Aksa’m, Ey Zeytin Dağı’nın hizasından bakılınca görülen namaz ülkesi, ey Miraç’ın anahtarı;

Bana senin olduğun şehir lazım...

AKSA'L-GÂYE

Kudüs İçin Çiz Yarışma Çizimleri

Yarışma İkincisi:

Kübra Nur Şenyurt 11-G



AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

BEDİA BEYZA DÜZOYLUM 11-J

MESCİD-İ AKSA VE BAZI YAPILARI

"Haçlılar Kudüs'ü işgal ettikleri yıllarda Kible Mescidi'ni kiliseye çevirerek, Mescidin İslami alametlerini değiştirmişlerdir. Selahaddin Eyyübi tarafından Kudüs şehrinin tekrar hürriyetine kavuşturulmasından sonra Kible Mescidi'nin daha önceki haline çevrilmesi ancak mümkün olabilmektedir."

Mescid-i Aksa

Mescid-i Aksa, Kudüs'de "eski şehir" diye adlandırılan tarihi bölgenin güneydoğusunda yer alır ve eski şehrin altı da bir o kadar alanı kaplamaktadır. Mescid-i Aksa Külliyesi; açık alanları, yer altındaki ve üstündeki mescitleri, namazgâhları, minareleri, kubbeleri, medreseleri, binaları, revakları, kapıları ile birlikte dört bir yandan çevreleyen surları içerir. Külliye içerisinde değişik İslami dönemlere ait 200'ü aşkın tarihi eser bulunmaktadır. Yapılan son incelemelere göre Mescid-i Aksa'nın kapladığı alan yaklaşık olarak 142 dönümlük bir arazidir. Mescid-i Aksa'nın "Harem-i Şerif" olarak isimlendirilmesi halk kültüründen ve bölgede Osmanlı kültürel mirasından kaynaklanmaktadır.

Müslümanlar ilk kez H.15/M.638 yılında Kudüs'ü fethettiklerinde Mescid-i Aksa Haremi'nin bulunduğu araziye etrafı açık olarak ve üzerinde hiçbir bina olmadığı halde buldular. Kuru, ihmal edilmiş boş bir arazi idi. Müslümanların halifesi Hz. Ömer (r.a.), Müslümanlarla beraber Mescid-i Aksa'nın bulunduğu araziye pisliklerden ve çöplerden temizleme işine girişmiştir.

MESCİDLER

Kible Mescidi

Kible Mescidi, Mescid-i Aksa'nın güneyinde yer alır. Bulduğu mevki, defalarca mimari değişikliklere uğramıştır. Hz. Ömer'in (r.a.) fethinin ardından Müslümanlar ilk olarak Kible Mescidi'ni inşa etmişlerdir. Hz. Ömer (r.a.) sahabilerle istişare etmiş, onların bazıları ona mescidin mihrabını



"Muallak Taşı'nın önüne koymasını işaret etmiştir. Bu durumda Kible Mescidi, Mescid-i Aksa alanının kuzeyinde olacaktı. Ancak Ömer (r.a.), Mescid-i Aksa'nın güneyindeki duvara gelen yerde, Mescid-i Aksa alanını ortalayacak şekilde mihrabı yerleştirmeyi tercih etmiştir. Hz. Ömer (r.a.) tarafından inşa edilen bu mescit büyük ahşapların birbirine bağlanmasıyla yapılmıştı ve ancak üç bin kişiyi alabilecek genişlikte günümüzdeki mescide oranla oldukça küçük bir binaydı.

Haçlılar Kudüs'ü işgal ettikleri yıllarda Kible Mescidi'ni kiliseye çevirerek, Mescidin İslami alametlerini değiştirmişlerdir. Selahaddin Eyyübi tarafından Kudüs şehrinin tekrar hürriyetine kavuşturulmasından sonra Kible Mescidi'nin daha önceki haline çevrilmesi ancak mümkün olabilmıştır. Selahaddin Eyyübi Kible Mescidi'ne, Nureddin Zengi'nin vefatından önce Halep'de özellikle Mescid-i Aksa'ya konulması için yapılmasını emrettiği minberi koydurmuştur.

Osmanlılar, Kible Mescidi'ne çok büyük bir önem vermişlerdir. Osmanlılar tarafından yapılan ve en başta zikredilmesi gereken çalışmaların ilki, Kanuni Sultan Süleyman'ın yaptırdıklarıdır ki Kible Mescidi'ne kapsamlı bir restorasyon yaptırmıştır. Daha sonraki dönemlerde Sultan II. Mahmûd, Sultan Abdülaziz, Sultan II. Abdülhamid Han Mescid ile yakından ilgilenmişlerdir. Sultan II. Abdülhamid Han, Kible Mescidi'nin halılarını ve aydınlatma lambalarını (kandillerini) yenilettiğiştir.

Kubbetü's-Sahra

Bu yapı, H.71-72/M.691-692 yıllarında Emevi Halifesi Abdülmelik b. Mervan tarafından yaptırılmış olup İslam mimarisinin en eski ve güzel örneklerinden biri olarak kabul edilmektedir. Küre şeklindeki kubbe, önce bakır plakalar ile kapatılmış, üstü altınla kaplanmıştır. En tepesinde altınla kaplanmış bir hilal yer alır. Üzerini örttüğü "Muallak Taşı'nın", Mirâc-ı Müşerrefe Kayası (Peygamberimizin, üzerinden miraca yükselmeye başladığı kutsal kaya) olduğuna inanılır.

Kubbe ile sekizgen yapı arasında, üzerinde İsra Suresi'nden ayetlerin yazılı olduğu, çinilerle süslenmiş daire şeklinde bir boyunluk vardır. Burada şunu da zikretmek gerekmektedir ki, bu yapıda 2.5 ile 3 derece arasında daireyi ayakta tutan sütunların eğimli olması sayesinde bir kimse yapının içine bu dört kapıdan hangisinden girerse girsin direklerin ayakta tuttuğu yapının içini geniş bir açı ile görebilmesi mümkün olmaktadır.

KAPILAR

Hitta Kapısı

Mescid-i Aksa'nın kuzey revaklarının bulunduğu taraftadır. Mescid-i Aksa'ya gelen Müslümanların sıklıkla kullandığı kapıdır. Bu kapıya Bakara Suresi'nin 58. ayetine nispeten bu ismi vermişlerdir. Ayet-i kerime şu şekildedir:

وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسْتَغْفِرُ الْمُحْسِنِينَ

"Kapısından secde ederek (eğilerek, tevazu ile) girin ve "hitta!" (Ya Rabbi, bizi affet) deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilikte bulunanların sevabını daha da arttıracağız."

Meğâribe (Mağribliler) Kapısı

Mescid-i Aksa'nın Burak Duvarı olarak adlandırılan batı surlarında bulunmaktadır. Kapı H.1387/M.1967 yılında işgalden sonra işgalci İsrail güçleri tarafından tamamen yıkılıp ortadan kaldırılmış olan Mağribliler Mahallesi'ne açılmaktaydı. Günümüzde ise işgal altında bulunan bu mahalle, Yahudilerin "Ağlama Duvarı" olarak adlandırdıkları yerin önünde ibadetlerini yapabilmek için Yahudiler tarafından "Ağlama Meydanı" adı verilen bir meydana dönüştürülmüştür. Ayrıca bu meydana bakan yerde Yahudiler tarafından, dinî ibadetlerini yerine getirmek ve birçok hizmet için yeni binalar inşa edilmiştir. İşgalci İsrail güçleri, Yahudileri ibadetlerini yaparken korumak bahanesi ile Müslümanların bu kapıyı kullanmalarını yasaklamıştır.

BURAK DUVARI

Burak Duvarı, Mescid-i Aksa'nın bir parçasıdır ve Mescid-i Aksa'nın güneybatısında yer almaktadır. Bu duvar İslami mülkiyete tabidir. Yahudiler bu duvarın Süleyman Tapınağı'nın kalan kısmı olduğu iddiasındadırlar. 1930 yılında İngiliz Gerçekleri Araştırma Komisyonu tarafından gerçekleştirilen Müslümanların ve Yahudilerin Burak Duvarı'nın mülkiyeti hakkındaki iddialarla ilgili olarak yapılan tahkikat, Burak Duvarı'nın ve diğer binaların İslami Vakıfların mülkiyetinde olduğunu tescil eden bir karar ile neticelenmiştir.

1967 yılında İsrail tarafından Kudüs'ün işgal edilmesinden sonra Yahudiler tarafından bu duvara el konulmuş ve adı "Ağlama Duvarı" olarak değiştirilmiştir. Günümüzde duvarın önündeki mevcut meydan İsrail İşgal Güçleri tarafından 1967'de Kudüs'ün işgalinden sonra, Müslümanlara ait Mağribliler Mahallesi'nin yıkılması ve burada yaşayan Müslümanların bölgeden uzaklaştırılmasını müteakip ortaya çıkmıştır.

AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

SONGÜL KARABULUT 12-G

KUTSAL AHİT SANDIĞI NEDİR? SÜLEYMAN MABEDİ NEREDEDİR?

"Ahit Sandığı'nın bulunduğu mekân adeta Rabb'in meskeni olarak kabul edilirdi. Dolayısıyla belli niteliklere sahip olmayan, belli ritüellerle ön hazırlık yapmayan kişinin Ahit Sandığı'na yaklaşması hatta ona dokunması yasaktı ve ölümlü sonuçlanıyordu."

Kutsal Ahit Sandığı

İbrânîce'de 'aron ha-kodeş' denilen bu sandık, Kur'an'da **التَّابُوتُ** (tabut) olarak geçmektedir.

Bugün Yahudiler, Tevrat tomarlarının muhafaza edildiğini düşündükleri bu sandığa "ahit sandığı" demek ve Tevrat'a gösterdikleri saygıyı göstermektedirler.

Kitâb-ı Mukaddes'e göre ahit sandığının hangi malzemeden yapılacağı, şekli ve ölçüleri Tanrı tarafından bildirilmiştir. Akasya ağacından yapılması emredilen sandığın uzunluğu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olacaktır. İçi ve dışı halis altınla kaplanacak, iki uzun kenarına ikişer altın halka konacak, bunlara altınla kaplanmış birer kol takılacaktır. Sandığın yapımından sonra 10 emiri içeren levhalar, kudret helvası, Hz. Harun'un asası ve şeriat kitabı sandığın içine konulmuştur. Ayrıca sandık için özel bir çadır kurulmuş ve bir perde ile saklanmıştır.

Ahit Sandığı'nın bulunduğu mekân adeta Rabb'in meskeni olarak kabul edilirdi. Dolayısıyla belli niteliklere sahip olmayan, belli ritüellerle ön hazırlık yapmayan kişinin Ahit Sandığı'na yaklaşması hatta ona dokunması yasaktı ve ölümlü sonuçlanıyordu.

İsrâiloğulları Tanrı'nın kendileriyle olan beraberliğinin bir nişanesi şeklinde kabul ettikleri sandığı devamlı surette yanlarında taşımışlar,

sıkıntılı anlarında ondan medet ummuşlardır.

İlerleyen süreçte sandık Dâvûd (a.s) tarafından sarayda muhafaza edilmiş, Süleyman (a.s) ise onu sarayın "Kudsü'l-Akdes" denilen bölümüne yerleştirmiştir. Buhtunnasr, mabedi tahrip ettikten sonra ahit sandığı kaybolmuştur. Sandığın daha sonraki durumu ise bilinmemektedir.

Sandığın şu anda nerede olduğu bilinmese de varlığına inananlar çoktur ve sandığın kayboluşuna dair birçok fikir ortaya atılmıştır. Ahit sandığını kaybettikleri gerçeğinin yerine onun gizlendiği rivayetlerine inananlar da mevcuttur. Bu durum her an bulunacağı umudunu canlı tutmuştur. Bugün sandığın nerede olduğuna dair de pek çok iddia vardır ve hâlâ sandığı aramaktadırlar. Yahudi kaynaklarına göre sandık, mabet yıkıldığında düşman eline geçmemesi için ahşap evin döşemesi altına gizlenmiş ve bu yer ilelebet gizli kalmıştır. Bir diğer iddia ise sandığı, Musa peygamberin denizden geçerken orada bıraktığıdır.

Hristiyanlık'ta ise ahit sandığı, kilise babaları tarafından Hz. İsa'nın sembolü olarak yorumlanmıştır. Kur'an-ı Kerim'de ahit sandığından, Tâlût'un kral oluşu sebebiyle bahsedilmektedir. Peygamberleri tarafından, uzun süredir İsrâiloğulları'nın elinde bulunmayan tâbûtun geri geleceği, bunun da Tâlût'un krallığına alâmet olacağı bildirilmiştir. Ayrıca sandıkta Allah'tan

bir sekîne ile Mûsâ ve Hârûn ailesinin geriye bıraktıklarından bazı şeyler bulunduğu ve sandığı meleklerin taşıdığı ifade edilmiştir. Bu âyette geçen tâbût, sekine ve "Mûsâ ve Hârûn ailesinden geriye kalanlar"a (bakıyye) dair tefsirlerde birbirinden farklı pek çok rivayet vardır. Ancak Kur'an'da ve hadislerde herhangi bir açıklama mevcut değildir.

Süleyman Mabedi

Yahudi kaynaklarına göre Süleyman (a.s) tarafından yapıldığı iddia edilen "Süleyman Mabedi" Kudüs'teki ilk Yahudi tapınağıdır. Yahudiler bu tapınağı Bet Ha-mikdaş (Kutsal Ev) olarak adlandırmaktadırlar. Onlara göre Süleyman Mabedi, Kudüs'teki Haram-i Şerif'in bulunduğu dağ sırtının orta bölümünde yer alan Kubbet-üs-Sahra'nın olduğu yere inşa edilmiştir.

Davud'un Kudüs'e girişinden sonra o sırada Kiryath-Yearim'de bulunan ahit sandığını Kudüs'e getirmiştir. İlâhî tecellinin bir sembolü olan ahit sandığının oraya getirilmesiyle birlikte ilk adım atılmış ve Kudüs, Yahve (tanrı) tarafından seçilmiş bir ibadet yeri kabul edilmiştir. Ancak sandığı koyacak elverişli bir yer yoktur.

Bunun üzerine Davud, Yahve (tanrı) için bir ev yapmayı düşünmüş, fakat ilâhî emirle bundan vazgeçmiştir. Yine Yahudi kaynaklarına göre Davud'a mâbedi inşa izni verilmemesinin sebebi onun bir savaşçı olarak çok kan dökmüş olmasıdır. Kitâb-ı Mukaddes'te, "Süleyman bu görev için takdir edilmiştir." denilmektedir. Bu sebeple mâbedi Süleyman (a.s)'ın yaptığına inanırlar.

Mâbedin ölçüleri, kaç kat olacağı, oda sayısı ve bölümleri, duvarlara yapılacak kaplama, kabartma ve diğer süslemeler bizzat Yahve (tanrı) tarafından bildirilmiştir. Mabedin yapımında yüz elli bin işçi çalışmış, işçilerin başında üç bin üç yüz kalfa bulunmuştur. İnşaatta Fenikeli usta ve işçilerin, İsrail'deki kölelerin yanı sıra melekler ve cinler de çalışmıştır. Çalışanlar ilahi yardımın bir tezahürü olarak iş tamamlanıncaya kadar hasta olmamış, ölmemiş, aletler bozulmamış, büyük ve ağır taşlar kendiliğinden yükselerek konulacakları yerlere yerleşmiştir.

Mâbed doğudan batıya doğru bir avlu, giriş (ulam), kutsal mekân (hekhal) ve en kutsal bölümden (kodeş ha-kodeşim) meydana geliyordu. Giriş ibadete tahsis edilmişti. İlerideyse Yahve'nin orada hazır bulunuşunu temsil eden ahid sandığının konulduğu en kutsal bölüm geliyordu. Buraya İbrânîce'de "en iç mekân" anlamında "debir" deniliyordu. Debirin önüne altın zincirler çekilmiştir. Debirin içinde her biri on arşın yüksekliğinde, zeytin ağacından yapılmış iki kerubim (melek) vardır.

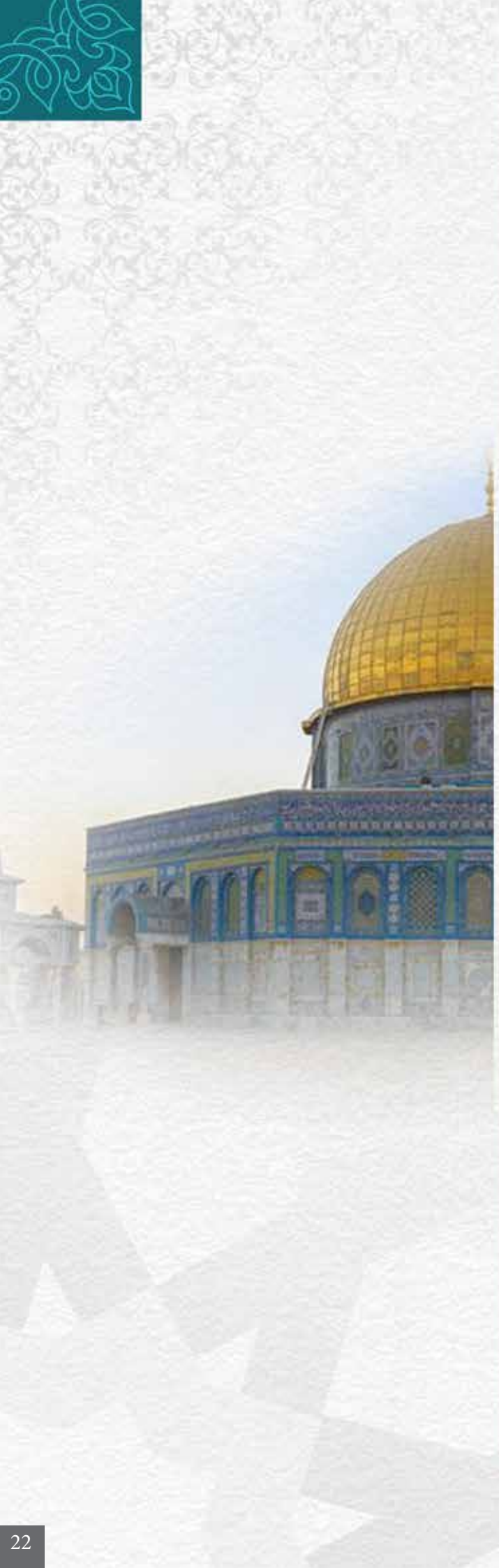
Kerubimlerin kanatları beşer arşın uzunluğunda ve altın kaplıdır. Debir yılda bir defa kefâret âyini için açılır ve içeriye yalnızca başkohen girebilirdi. Mabedin dış avlusunaysa tüm İsrail halkı girebilirdi. Kurbanlar burada kesilir, çardaklar burada kurulurdu. Bu bölüme giren tüm Yahudilere İsrail denirdi.

Süleyman Mabedi M.Ö. 587 yılında Babillilerin eline geçmiştir. Şehir ve Tapınak yerle bir edilmiş, şehir halkı Babil'e sürülmüştür. Babil devletini yıkan Pers kralı Keyhüsrev Babil'deki Yahudilerin anayurtlarına dönmelerine izin vermiş, Kudüs'ü yeniden inşa etmelerine, mabedi yapmalarına yardım etmiştir. Bölgeye Roma hâkim olunca Yahudi kralı Herod mabedi genişletmiş; ancak milattan sonra 70 yılında Roma ordusu, Titus komutasında Kudüs'ü kuşatmış, şehri ele geçirip tapınağı yıkmıştır. Tapınağın asıl büyük felaketi Roma İmparatoru Hadrianus zamanında yaşanmıştır.

Bar Kohba'nın çıkarttığı ayaklanma Hadrianus'un büyük öfkesine neden olmuş ve tapınağı bugün bile izi kalmayacak şekilde yok etmiştir.

Rivayete göre Romalılar Kudüs'ü aldıklarında tapınağı çevreleyen dört duvarın her birinin yıkımı dört ayrı kumandana verilmiştir. Duvarların üçü tamamen yıkılır; ancak dördüncü kumandan görevini yerine getiremez. İmparator sorguya çekince şöyle der: "Ey kralım! Eğer ben de diğer kumandanların yaptığı gibi bu duvarı yıksaydım, bizden sonra gelecek milletlerin hiçbiri yıktığınız bu eserin ne denli muhteşem olduğunu görüp anlayamayacaktı. Bu duvar ayakta kaldığı sürece gelecek nesiller ona bakacak ve Titus ne muazzam bir zafer elde etti ve bakın neler yıktı diyebilecektir." Kumandanın yıkmadığı bu duvar batı duvarıdır.

Bu anlattıklarımızı Yahudi inancına göre yazdık. Oysaki İşgalci İsrail'in yıllardır tarihi araştırmalar ve arkeolojik kazılar kılıfında Mescid-i Aksa'nın altında oluşturdukları yüzlerce tünelden çıkan sonuçlara bakıldığında tapınakla ilgili hiçbir eser veya kalıntı bulunmamaktadır. Bu sözde tarihi ve arkeolojik çalışmalar bile bu iddiaların bâtil ve yalan olduğunu ortaya çıkarmıştır. Yani tapınağın geçmişte var olduğu iddiası doğru değildir. Çünkü batılı ve İsraili arkeologlar kazı çalışmaları sonucunda tapınaktan hiçbir kalıntı bulamamışlardır. Öyle ki en ufak bir kanıt bulabilmiş olsalardı yeri yerinden oynatır ve bunu tüm Kudüs'ü işgallerine bir dayanak yapabilirlerdi. Ancak Yahudi arkeologların çoğu hiçbir şeye ulaşamadıklarını itiraf etmektedir; ama işgalciler siyasi amaçlarını gerçekleştirmek için bu sonuçları saklamaktadırlar.



Anneler Ve Kudüsler **III**

Tûr Dağını yaşa
Ki bilesin nerde Kudüs
Ben Kudüs'ü kol saati gibi taşıyorum

Ayarlanmadan Kudüs'e
Boşuna vakit geçirirsin
Buz tutar
Gözün görmez olur

Gel
Anne ol
Çünkü anne
Bir çocuktan bir Kudüs yapar

Adam baba olunca
İçinde bir Kudüs canlanır

Yürü kardeşim
Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin

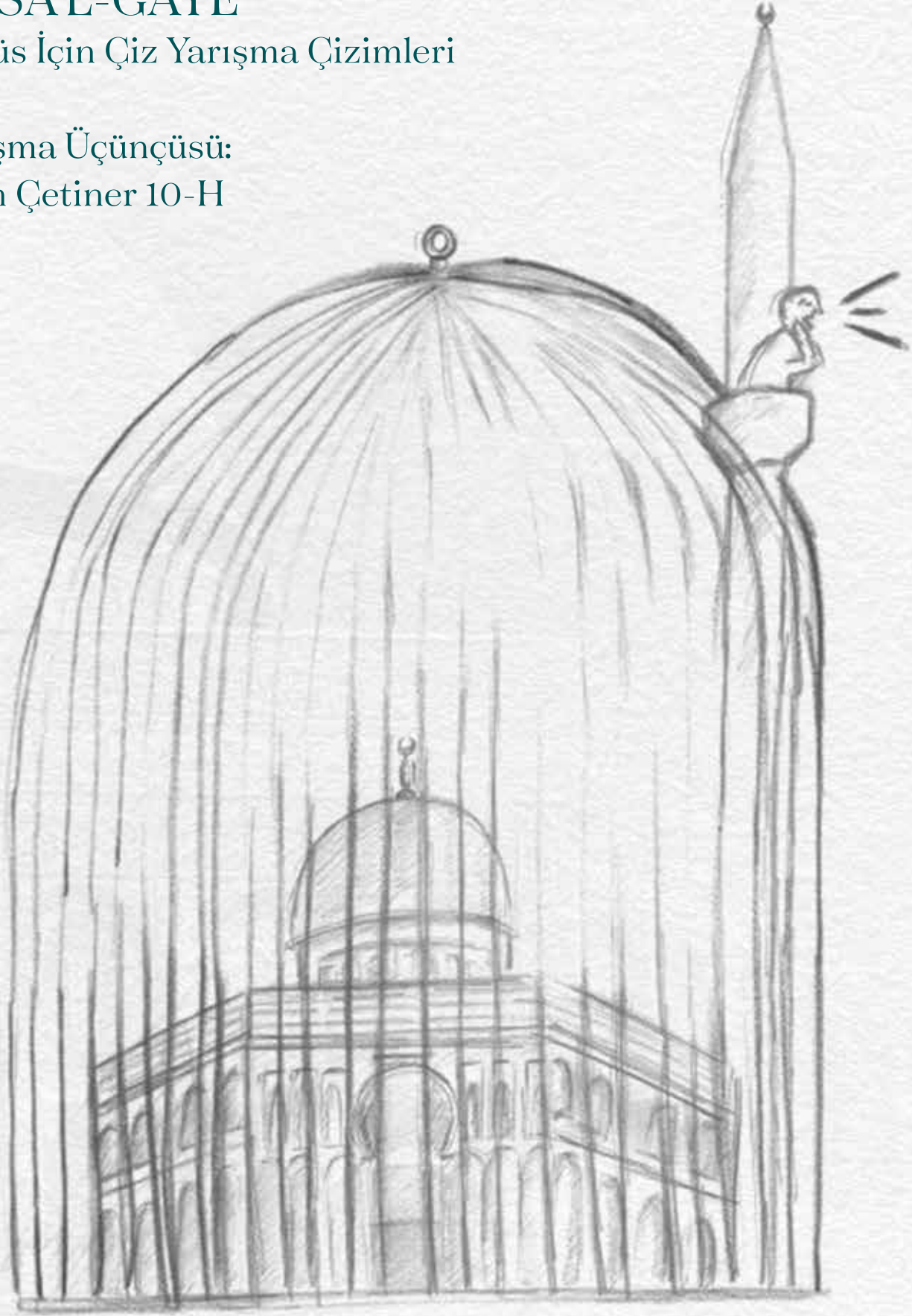
Nuri Pakdil

AKSA'L-GÂYE

Kudüs İçin Çiz Yarışma Çizimleri

Yarışma Üçüncüsü:

Selin Çetiner 10-H



AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

ESRA BEHRİZ 11-E

SIYONİZM

"Dünyayı yöneten güç Siyonizmin elde ettiği başarılar her ne kadar bizi endişelendirse de bir yere kadar! Ne kadar çok çalışsalar da İslam'ı yok edemeyecekler çünkü Allah'ın vaadi var."

Tevrat ya da diğer bir ifade ile Eski Ahit, bütün dünya Yahudilerinin emirlerine sıkı sıkıya bağlı oldukları, hayatlarını, dünyaya bakış açılarını, diğer insanlara karşı düşünce ve tavırlarını düzenleyen bir din kitabıdır. 39 kitaptan oluşan Tevrat'ın 5. bölümünde Hz. Musa'nın ölümü anlatılmakta, kalan bölümler ise Hz. Musa'dan sonra başlarına geçenlerin hayatları ve emirlerini kapsamaktadır. Yani mevcut Tevrat, Allahü Teâla tarafından indirilmiş ilahi bir kitap olma özelliğini çoktan yitirmiş, tahrif edilmiştir. M.Ö. 3700'lü yıllarda Firavun zulmüne karşı Yahudilere cesaret vermek ve ikinci sınıf halk muamelesi gören İsrailoğulları'nın aslında üstün ırk olduğu inancını yerleştirmek amacıyla yazılan Kabala'daki amentüleri ve sapık inanışları ile Tevrat'ı baştan aşağı değiştirmişlerdir. Bütün Yahudi ibadetleri ve sembolleri de Yahudi ırkının üstünlüğü ve Yahudi geleneklerinin korunması mantığına bağlıdır. İbadetlerde yüceltilen Allah değil, Yahudilerin kendileridir. Hahamlar sadece Tevrat'ı bozup değiştirmekle yetinmemiş, var olan bütün hükümleri detaylandırıp çeşitli eklemelerde bulunmuşlar ve bu yorum ve açıklamalar asırlarca nesilden nesile aktarılmış; bir tefsir niteliğinde toplanan Talmud, okullarda okutulan, yasa niteliğinde bir kitap olmuştur. Dolayısıyla bugünkü Yahudilik, hahamların tutucu ve ırkçı düşünceleriyle meydana gelmiş bir ideolojidir.

Bunların Kabala'daki amentüleri şu şekildedir:

"Yahudiler üstün ırktır. Allah'ın asıl kulları onlardır; diğer insanlar onlara hizmet etmek için köle olarak yaratılmışlardır ve tüm dünyaya Yahudiler hükmedeceklerdir. Bu inanış teoride kalmayacak,

bir gün mutlaka tahakkuk edecektir. Bunun gerçekleşmesi için yapılması gereken üç şey vardır: Bütün Yahudileri Filistin'de toplamak, Arz-ı Mev'ud'da (Nil ve Fırat arasındaki topraklarda) bir Büyük İsrail Devleti kurup emniyetini sağlamak ve bugünkü Mescid-i Aksa'nın yerine Süleyman Mabedi'ni yapmak. Ortam hazır olunca Mesih gelecek ve Davud'un (aleyhisselam) tahtına oturacak. Bu sayede Yahudilerin dünya hâkimiyeti gerçekleşecek."

Yüzyıllar boyu bu emellerini gerçekleştirmekte âtil kalan ve dünyaya dağılmış bulunan Yahudilerin ileri gelenleri 1425'te Endülüs'te bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda kendilerine şu soruyu sordular: "Mesih'in gelmesi bizim çabamıza mı bağlıdır, yoksa biz çalışsak da çalışmasak da Allah'ın takdir ettiği zamanda mı gerçekleşecektir? Yani kaderi zorlayabilir miyiz?" Bu toplantının sonunda ittifakla Mesih'in gelmesinin kendi çaba ve gayretlerine bağlı olduğu ve bir an önce harekete geçmeleri gerektiği kanısına vardılar. Ardından kolları sıvadılar.

İspanya kralını görünürde Hindistan'daki zenginliklere ulaşma -fakat aslında oradaki Yahudileri getirme- gayesiyle Hindistan'a ticaret gemileri göndermeye ikna ettiler. Fakat Hindistan zannederek Amerika'ya gitmeleri ve zenginlikler vadederken eli boş dönmeleri, İspanya kralının küplere binmesine sebep oldu. 1495'te Sultan 2. Bayezid Han, İspanya'daki idamlardan kaçan Yahudileri Selanik başta olmak üzere bazı Osmanlı şehirlerine yerleştirdi. Gelen birkaç yüzyıl boyunca büyük bir girişimde bulunmadılar. Fakat bu süre zarfında boş durmayıp büyük bir iktisadi

gelişme gösterdiler. Faizin yayılması ve kapitalist nizamın geliştirilmesi suretiyle çok büyük paralar elde ettiler. Zamanla bütün dünya ekonomisini kontrolleri altına almaya başladılar.

19. yy. sonlarında Siyon'a dönüş fikrinin uyanmasıyla Teodor Herzl harekete geçti. 1886'da yayınlanan "Der Judenstaat" kitabı ve çıkardığı "Die Welt" gazetesi ile bir Yahudi devletinin kurulabileceği fikrini yeniden ortaya attı. Dönemin padişahı Sultan 2. Abdülhamid Han'dan Osmanlı'nın dış borçlarını kapatma karşılığında Filistin'den toprak almaya teşebbüs etti. Sultan Abdülhamid'in bu teklifi "Kanla alınan topraklar para ile satılmaz!" diyerek reddetmesi ile 1897 yılında İsviçre'nin Basel kentinde 1. Siyonist Kongresi toplandı ve orada üç önemli karar alındı:

- Sultan Abdülhamid tahttan indirilecek.
- Osmanlı Devleti yıkılacak.
- 100 yıl içinde İslamiyet velev ki reformlar yoluyla da olsa ortadan kaldırılacak.

Bu kararların uygulaması İtalyan Hahambaşısı Emmanuel Karaso'ya tevdi edildi. Emmanuel Karaso önce hazırlık yaptı, sonra da planı uygulamak için harekete geçti. İttihat ve Terakki kuruldu. Abdülhamid Han azledildi. Osmanlı 2. Dünya Savaşı'na girmeye zorlandı. Bir Büyük Yahudi Projesi olarak Sevr Anlaşması imzalandı. Fakat Kurtuluş Savaşı'nın başlaması üzerine uygulanamadı. Siyonizm bunun ardından stratejisini değiştirdi. Mısır Hahambaşısı Haim Nahum, savaşarak işgal yerine Anadolu'yu -ve bütün Ortadoğu'yu- yumuşak lokma haline getirmeyi teklif etti. "Haim Nahum Doktrini" olarak adlandırılan plana göre bir milleti boyunduruk altına almak için "önce işsiz bırakacaksın, aç bırakacaksın, birkaç esir edeceksin, dinden uzaklaştıracaksın ve kolay lokma halinde yutacaksın." Ve böylece 1923'te

bir mola olarak Lozan Anlaşması imzalandı. Bu yöntem diğer Müslüman ülkelerde de benzer şekillerde uygulandı. İslam ülkelerinin birer birer bağımsızlıklarını kazanmaları mümkün olsa da ayrı devletler kurmaları sağlandı ve birlik olmaları engellendi. 1948'de İsrail Devleti kuruldu. Basel'de alınan son kararın uygulanması için de kimi zaman zor kullanarak, kimi zaman özünü değiştirerek Müslüman halkların dinden uzaklaştırılması, şuarsuz yığınlar haline getirilmesi için çalışmalar başladı.

Dünyayı yöneten güç Siyonizmin elde ettiği başarılar her ne kadar bizi endişelendirse de bir yere kadar! Ne kadar çok çalışsalar da İslam'ı yok edemeyecekler çünkü Allah'ın vaadi var. Bu minvalde, Basel'de alınan kararların süresi sona ererken yüreğimize su serpen gelişmeler de meydana geldi. 1997 yılında İsviçre'nin Basel kentinde 1. Siyonist Kongrenin yapıldığı salonda 2. Avrupa İslam Birliği Konferansı gerçekleştirildi. Yine bu yılda, ekonomik, kültürel, teknolojik işbirliği esaslarına dayalı olarak kurulan D-8 ile Abdülhamid Han'ın miras bıraktığı İslam Birliği ideali hayata geçirildi.

Niçin tüm gayretlerine rağmen amaçlarına tam olarak ulaşamıyorlar?

Çünkü biz herkes hakkını alsın, tüm insanlık saadet bulsun, adil bir düzen kurulsun diye çabalarken; onlar, yeryüzünde hâkim biz olalım, herkes bizim için çalışsın, tüm insanlık bizim kölemiz olsun, hizmet etsin istiyorlar.

Siyonistlerin güç buldukça azdıkları günümüzde, ilk hedefimiz farklılıklarımızı bir kenara bırakıp bizi kardeş kılan değerlere sarılmak, maddi ve manevi olarak İslam Birliğini yeniden aktif hale getirmek olmalıdır.

"De ki: Hak geldi, batıl zail oldu. Muhakkak ki batıl, yok olmaya mahkûmdur."

AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

BELMA TAŞ 11-D

İNSANLAR BİR DUVARIN ÖNÜNDE NEDEN AĞLAR?

"Müslümanlar bu duvara hürmet ediyor; aynı duvarın dışarıya bakan yüzünü de Yahudiler öpüp önünde saatlerce ağlıyor."

Dünyada hiçbir şehir dinler tarihi bakımından Kudüs'le boy ölçüşemez. Üç semavi din de bu beldeyi aziz kılar ve onun hâkimiyeti için savaşlar verir. Semavi dinlerin üçünün de kutsal mekanı, paylaşılmazdır Kudüs. Kudüs gerçekten son derece ilginç bir şehirdir. Burada dinler et ile tırnak gibidir ki onları birbirinden ayırmak neredeyse imkânsızdır. Bunun bir kanıtı da Burak Duvarı'dır. Yani bir taş duvar düşünün, Harem-i Şerif'e bakan tarafında... Müslümanlar bu duvara hürmet ediyor; aynı duvarın dışarıya bakan yüzünü de Yahudiler öpüp önünde saatlerce ağlıyor. Filistinliler başta olmak üzere İslam Dünyası, bu duvarı, Mescid-i Aksa'nın ayrılmaz bir parçası olarak görüyor. Yahudiler ise, Süleyman Mabedi'nden günümüze kadar ulaşan tek eser olduğu düşüncesiyle buraya büyük kutsallık atfediyor.

Müslümanların deyişle Burak Duvarı veya Yahudilere göre Batı Duvarı, Harem-i Şerif'in batı tarafında yer alıyor.

Miraç Gecesi, Sevgili Peygamberimiz (sav)'in, bineği Burak ile Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya gelmesi nedeniyle, Mescid-i Aksa kapısının yakınında yer alan batı duvarına bu hatırayı yaşatmak için "Burak Duvarı" diyoruz. Hatta Burak Mescidi'nin duvarında ecdadımızın yaptırdığı sembolik bir demir halka bulunur ki bu da yine o olaya atfedilir.



Yahudilere göre ise Burak Duvarı, Kudüs'ü çeviren surların batısı olduğu için Batı Duvarı (hâ-Kotel ha-Ma'aravi) olarak anılır. İnançlarına göre de bu duvar, Hz. Süleyman'ın Yahudiliğin simgesi Beit ha-Mikdaş (Beytü'l-Makdis) denilen mabedinin ayakta kalan tek kalıntısıdır.

Duvara "Ağlama" adını takanların Hristiyanlar olduğu gibi de bir gerçek var ortada. 1967'de Arap ve Yahudiler arasında geçen 6 Gün Savaşları sonunda İsraililer Kudüs'ü ele geçirdiklerinde bu duvarın önüne gelen askerlerin birbirlerine sarılmış ağlayan resimleri "Ağlama Duvarı"na simge olmuştur.

Ağlama Duvarı'nın önemi Yahudilerce şöyle bir rivayetle anlatılır:

Kral Süleyman, Süleyman Mabedi'ni inşa edeceği zaman tüm halkı kendi imkânları ölçüsünde bu inşaya katılmaya davet etti. Fakir ve muhtaç kesime batı bölümü inşası verildi. Tanrı tüm eseri inceledi ve "Fakir ve muhtaç halkın emeği ve alın teri benim için en değerli olanı, bu duvarı ebediyen kutsuyorum" dedi. Yahudi inancına ve Tevrat tefsirlerine göre "Bu duvar yıkılmayacak ve Rab, mabedin batı duvarını asla terk etmeyecektir." [Midraş, Sayılar, 11/3]

M.Ö. 586 yıllarında Babilliler'in, Kudüs'ü işgali sırasında mabet yıkılmış daha sonra tekrar yapılmıştır. Ancak M.S. 70 yılında Kudüs'ün Romalılar tarafından işgal edilmesinin ardından tekrar yıkılmıştır. Ağlama Duvarı, Yahudi Kralı Hirodes'in yaptırdığı mabedin çevresini kuşatan duvarın bir kısmıdır. İşte günümüzdeki ağlama duvarının aşağı kısmı Hirodes'ten, en üstünde bulunan on bir sıra ise İslami dönemden kalmıştır.

Avrupa ülkelerinden kovulan ve 7. yüzyıla kadar Kudüs'e bileyirmeleri yasaklanan Yahudileri Osmanlı Devleti himayesi altına aldı. Hatta Yahudilerin ibadet ettiği bu duvarı onarıp, yıkılmaktan kurtardı. Kanuni Sultan Süleyman zamanında Yahudiler Mescid-i Aksa'da ibadet etmek istediler. Ancak padişah, bölgenin gayr-i müslimlere haram olduğunu söyleyerek Yahudilere bu bölgenin dışında kalan duvarın önünde ibadet izni verdi. Osmanlı'nın bu dönemlerinde tehlikesi fark edilemeyen Yahudiler,

Kudüs'e yeniden hâkim olmak için duvara, yüzleri dönük olarak asırlarca dua ettiler.

Yahudilerin hac ibadeti, kendilerince kutsal üç bayramda Ağlama Duvarı'nın önünde birtakım ibadet ve kutsal mekânları ziyaretle tamamlanır. Yahudilerin yerine getirmeleri gereken, ibadet sayılan eylemlerden biri de Ağlama Duvarı'na dönük ağlamak ya da hiç olmazsa ağlıyor gibi davranmaktır.

Peki, Yahudiler bu duvarın önünde neye ağlıyorlar? Yahudiler ibadet ettikleri bu duvarın önünde, Kudüs'ün ve Beytülmakdis'in defalarca yıkılıp, harap edilmesine, Romalılar tarafından başka ülkelere sürülüşlerine yüzyıllardır ağlıyorlar. Böylece acı hatıraları tazelenip, kinleri bilenmiş, mabede yeniden kavuşup dünyada Yahudi hâkimiyeti kurma hayalleri içinde dua ve gözyaşı ile yaslarını sürdürmeleri sağlanmış oluyor. Bu sayede görünüşte alelade duran bir taş duvar, Yahudilerdeki milli ve dini şuuru ayakta tutmuştur. Hatta öyle ki bazıları kiplarının ya da fötr şapkalarının ön tarafına Süleyman Mabedi'nin maketlerini de takarlar ki içinde Şema Yisrael duası yazılıdır. Onlar için bir rüyadır, bir hülyadır bu.

Yahudiliğin en büyük hedefi Süleyman Mabedi'ni yeniden inşa etmektir. Ancak Ahd-i Atik'te nakledilen Beit ha Mikdaş'ın eski ölçülerine göre yeniden yapılması, bugünkü Kubbetü's-Sahra'nın yıkılmasına bağlıdır.

Ayrıca Batı Duvarı'na sıkıştırılan dilek mektupları toplanıp Zeytin Dağı'na yani Mesih'in geleceği yere gömülür. Mesih inancına göre Mesih, Zeytin Dağı'na inecek, altın kapıdan geçecek, şehre girip vaat edilmiş kutsal topraklarda Yahudilerin kurtuluşunu başlatıp dünyaya hükmedecektir. Yahudiler için Kudüs olmadan ibadetleri yarım kalacağı için Süleyman Mabedi'nin ayakta olması gerekir ve bu yüzden asla vazgeçmezler. Her Yahudi dünyanın neresinde olursa olsun bu dava ile boyanmıştır. İşgal güçleri batıl olan davalarında bu kadar samimi iken, hak davamız için çabalamak, biz Müslümanların asli vazifesidir. Unutmayalım ki Kudüs bize değil, biz Kudüs'e muhtacız...

AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

AYŞE SENA APAN 10-E

ÜMİT VEREN HABERLER

"Dünyayı yöneten güç Siyonizmin elde ettiği başarılar her ne kadar bizi endişelendirse de bir yere kadar! Ne kadar çok çalışsalar da İslam'ı yok edemeyecekler çünkü Allah'ın vaadi var."

"Eğer bir millet istiklaline sahip çıkıyorsa, hedefine bağımsızlık koyuyorsa o millet mazlumluğu kabul etmeyen bir millettir. Filistinlinin başı diktir, davasına sahiptir."

50 Metrekare Dükkânınızı 20 Milyon Dolara Satar mıydınız?

Filistin'li Ebu Hatice;

Her şeyden önce şunu söylemek istiyorum ki konunun başlığı içeriye girmeden düşünülmesi gereken bir nokta. 50 metrekarelik bir dükkân veya evinizi 20 milyon dolara (yaklaşık 140 milyon Türk lirası) satar mıydınız? Paradan başka şeylere aklında yer verenlerin aklına ilk şu soru gelmeli: Bu yüksek meblağ neyin karşılığı? Filistinli Müslüman halkı yerinden etmek için her yolu deneyen İsrail, bu emellerini yerine getirebilmek için yüksek paralar dökmekten de çekinmiyor. Gerçi Amerika bile onlar için çalışırken para çok sorun olmasa gerek...

Şimdi dükkânına gelen teklifi tereddütsüz reddeden bir adamdan bahsetmek istiyorum. Adı İmad Ebû Hatice. Filistin'in eski şehir bölgesinde bir çay ocağı var. Ancak o hiç de sıradan bir çay ocağı değil. Hem Müslümanlar hem de Yahudiler için, konumu göz ardı edilemeyecek bir yerde. Ağlama duvarına sadece birkaç adım uzakta, Silsile Kapısı'na ise 15 metre. Ağlama Duvarı'nın

yakınına Müslüman halk yaklaşamazken hatta gelen ziyaretçilerin bile yanına gelmelerine izin verilmezken bu kesinlikle çok büyük bir şey. İsrail, bu dükkân için 24 milyon dolar teklif etse de o: "Burası benim değil Allah'ındır" diyerek teklifi reddetmiştir.

Bunu haber alan Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı (TİKA) bu tarihi dükkânı İmad Ebu Hatice için restore etmiştir.

Bu restorasyonla tarihi dükkân biraz daha büyümüş oldu ve yapılan çalışmalar esnasında dükkânın altında 7 adet tünele rastlandı. Tünellerden bazıları Şam Kapısı'na, bazıları da Kutsal Kabir Kilisesi'ne çıkmaktaydı.

Bunun üzerine İsrail, 30 milyon dolarlık bir teklifle geldi. Ancak İmad, büyük bir kararlılıkla tekrar reddetti.

İstanbul'a ziyarette bulunan İmad şunları aktardı: "İsraililer orada hiçbir şekilde Müslüman istemiyorlar. Vergiler aylık 2 bin dolar civarında ve ödemeyenler bu sözde borcunu ödeyene kadar salınmıyor. Gerekirse işportacılık yaparım

ancak burayı onlara bırakmam. Ben ölsem bu tavrımı evlatlarım ve kardeşlerim devam ettirecektir.”

Gazze’de Her Şeye Rağmen Direnen İlaç Fabrikası

Gazze’de 1999’da açılmış olan ve Gazze’nin ilaç ihtiyacının %15’ini karşılayan bir ilaç fabrikası düşünün. Bu, elbette İsrail’i rahatsız edecek bir durum. Karşısında sağlıklı direnişçi bir halk istemeyen İsrail tabii ki sabote ve saldırıları kesmiyor.

2003’ten bu yana 9 kez saldırı düzenlenmiş fabrikaya. Hatta 2008, 2012, 2018 yıllarında ise hiç çekinmeden füzeyle hedef alınmış. Fabrikanın 1 milyon dolardan fazla tahribata uğradığını ve üretime 1,5 yıl ara verdiklerini söyleyen müdürü Mervan el-Astal 2006’da başlayan ve hala devam eden abluka nedeniyle üretimde %80 azalma olduğunu da eklemiştir. İnsan Hakları Örgütü’nün araya girmesiyle fabrika tekrar üretime başlıyor.

Şu an ekonomik kriz olmasına rağmen fabrika basit imkânlarla İsrail’in fabrikalarında üretilmeyen 7 sınıf tıbbi ilacı üretiyor. Antibiyotik, soğuk algınlığı ilaçları vb. için üretime devam ediyor.

Eğer bir millet istiklaline sahip çıkıyorsa, hedefine bağımsızlık koyuyorsa o millet mazlumluğu kabul etmeyen bir millettir. Filistinlinin başı diktir, davasına sahiptir. Filistinli ölünceye kadar da buna devam edecektir. Bizim için önemli olan budur. Buna saygı duymak, bunun yanında olmaktır. Bizim için de tüm İslam dünyası için de Müslüman Türk dünyası için de atalarımızdan gelen bir davadır. Milleti millet yapan da davalarına sahip çıkmaktır. Öncelikle bunu kaybetmememiz lazım, bütün nesillerimize de bunu idrak ettirmemiz gerekiyor.

AKSA'L-GÂYE

“Kudüs İçin Yaz” Deneme Yarışması

SENA SEVİM YAVCUŞAR 10-E (Mansiyon)

NİDAMDAKİ MİZAÇ

“İç sesime muhalefet etme mecburiyetinde kalıyorum. Ya ben de kaybedersem ümidi? Ya ben de bu mahkûmiyetimi kabullenip, ruhumu ve davamı ücra zindanlara hapsedersem. “Davam diyebilecek gücü kendinde hissetmiyorsun ki” diye bir nida geliyor kalbimden. İç sesime inat haykırsam “O benim davam” diye. Sahi yapabilir miyim bunu?”

Cevabı verilmemiş, verilmesi dahi düşünülmemiş; tozuna henüz el değmemiş sorular var bir yerlerde ruhumu tırmalayan. Aslında bu soruları nasıl soracağımı dahi bilmiyorum. Bu konuda acemi olmanın utancını taşıyor bedenim. Ama sormak zorundayım, kendimden daha fazla utanmamak için acemice dile getirmeliyim o soruları. Belki sorular fikir âlemimde yankılanırken, cevaplarına bir ayna tutar; o aymanın tozlarını kendi ellerimle silerim...

Peki ya o halde:

Kudüs denilince kalbimin sızlaması gerekmiyor muydu? Ya da iliklerime kadar aciz ve çaresiz bir hissiyata bürünmem? Orada aciz bırakılmış kardeşlerime bakıp, çaresiz oluşumdan utanmalıydım. Sokakta arkadaşlarıyla gülüşerek oyun oynarken, düşe kalka her yerini yara bere yapması gerekirken; zulmün enkazını bedeninde taşıyan çocuğun acısı sinmeliydi bedenime. Bir kadına takılmalıydı gözlerim. Çocuklarının korkusunu her an yüreğinde taşıyan, kuş yüreği gibi; kalbi heran titreyen o kadına... Bakışlarından hüznün süzülüyordu o kadının; bir annenin hüznü, bir eşin hüznü, bir kız çocuğunun hüznü ve omuzlarına binmiş sayamayacağım kadar çok rolün hüznü...

Nelere şahit oldun Kudüs'ün sokakları? Üstü eskitilmiş taşlar mı konuşmalıydı kalbimin titremesi için? O çocuğun bakışları, bu kadının kuş yüreği, şu adamın attığı taş yetmiyor muydu? Yetmiyormuş. Şayet yetseydi “Kudüs bizimidir!” nidaları fiziki açıklanabilir bir ses olayı olmaktan çok; metafizikle açıklanan bir gönül olayı olurdu. Dava olurdu. Kuşağından asılıp belime doladığım bir daha kimsenin benden çekip alamayacağı bir dava...

Canlarını bu davaya adayanların masumiyetine el uzatanlara, cesurca dil uzatabildim mi? Hatta onlara kalbinle buğzedebildim mi? Kalbimle buğzettiğimi söylesem beni yalancı çıkaracak kaç davranışım serilir ortaya? Bilmiyorum. Savaş kokusu sinmiş, çocuk

korkusu rengini vermiş Kudüs'ümün (cüretkâr bir ifadeyle) sokakları enkaz oldu şimdi. Fakat gözüm o çocuğa rastladıktan sonra sokakların enkazını görmüyor. Sen önce enkazı hiç yapacak ne yaşadın çocuk? Cevap yok. Dilim bir kelimeye yükleniyor. Acz, acz, acz... Keşke diyorum, bu kelimeye yüklenebildiğim kadar, altın kubbe yüklenenlere de yüklenebilseydim. O kubbenin altında ezilen dava adamlarının yükünü hafifletebilseydim. Bunu yapamadığım anlarda da bu dert ile yanıp tutuşabilseydim, küllerim de o sokaktaki enkaza karışsaydı. Yapamadım. Bundan sonra yapabilir miyim? İç sesime muhalefet etme mecburiyetinde kalıyorum. Ya ben de kaybedersem ümidi? Ya ben de bu mahkûmiyetimi kabullenip, ruhumu ve davamı ücra zindanlara hapsedersem. “Davam diyebilecek gücü kendinde hissetmiyorsun ki” diye bir nida geliyor kalbimden. İç sesime inat haykırsam “O benim davam” diye. Sahi yapabilir miyim bunu?

Hep o meşhur söz... Gelecek mi ayaklarıma/ ayaklarımıza bir Kudüs gücü? Bunun için Kudüs'ü dilimden kalbime indirmeliyim. Kudüs'üm, diyebilmeliyim göğsüm kabara kabara. O benim altın kubbem, çekin pis ellerinizi, diyebilmeliyim. Acemice sorduğum sorularımı cesurca cevaplayıp; onlardan kendime pay biçebilmeliyim. Bir davam olmalı, buram buram Kudüs kokan... İçime çekmeliyim o kokuyu. Çektikçe cesaretim artmalı, sesim yükselmeli, kalbim titremeli. Çocukları için, eşi için, ana-babası için kalbi kuş yüreği gibi her an titreyen o kadının yüreğine bürünmeliyim. Bunun için de gönlüm Kuş olup Kudüs'ün her gece amansız feryat getiren sokaklarına gitmeli. Yeri gelince kuş yürekli kadın, yeri gelince vücuduna enkaz sinmiş çocuk, yeri gelince de düşmana taş savuran adam olmalıyım. Bunun için; haydi gönlüm, kuş olup Kudüs'e git, davana sınıksız sarıl, kendini bu davaya esir edip özgürleş!

AKSA'L-GÂYE

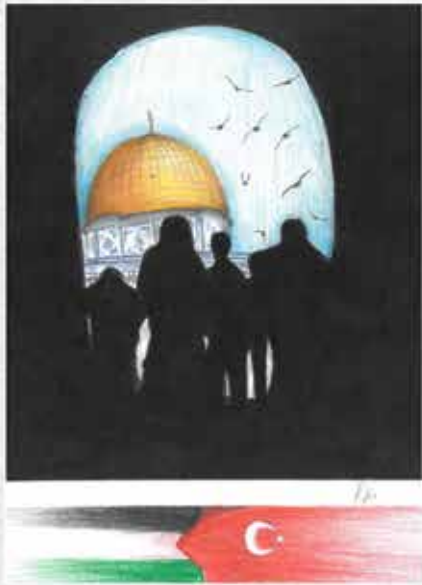
Kudüs İçin Çiz Yarışma Çizimleri



Şehnaz Yalçın 10-H



Şevval Özkan 11-G



Melike Pervin Sarıbaş 9-B



Melike Pervin Sarıbaş 9-B

AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

M.ZİŞAN ARIKAN 11-D

BALFOUR DEKLARASYONU

"Siyonist lobiler, inançlarının gereği olarak Büyük İsrail'i kurmak, Siyonizm çevresini genişletmek, her alanda önündeki engelleri aşmak için dünyaya meydan okurcasına her yolu meşru görmektedir."

"Halksız vatana, vatansız halkı yerleştirme" adı altında vatansız kalanların feryadıdır bu!

2 Kasım 1917'de İngiltere Savaş Kabinesi'nde bakan olan Arthur James Balfour, ırkçı emperyalizmin önde gelen isimlerinden Rothschild'e bir mektup yazmıştır. Balfour, Rothschild'de yazdığı mektupta, "Majestelerinin Hükümeti, Filistin'de Yahudiler için bir ulusal yurt kurulmasını uygun karşılamaktadır ve bu hedefin gerçekleştirilmesini kolaylaştırmak için elinden geleni yapacaktır." demiştir. Bu mektup Filistin'de "ulusal bir yurt" sağlamak gibi masumane bir görüntü verse de bu köklü plan Filistin halkını ve onların nezdinde tüm İslam âlemini girdaba sokmuştur. Bu deklarasyon ve akabinde İngiltere'nin Filistin topraklarındaki işgali, hiç şüphesiz Müslüman Filistin topraklarında Siyonist İsrail'in kurulmasına temel teşkil etmiştir.

Milletler Cemiyeti'nde 1922 yılında kabul edilen Filistin topraklarındaki İngiliz manda yönetiminin temelini de bu deklarasyon oluşturmuştur. Balfour Deklarasyonu sonrasında İngiliz mandası altındaki Filistin'e 1920-1940 arası dönemde Yahudi göçü hız kazanmış ve son olarak Avrupa'da İkinci Dünya Savaşı sırasında Yahudilere yönelik Nazilerin gerçekleştirdiği soykırım sebebiyle göç oranı giderek artmıştır. Bu süreçte Filistinliler direnmeye çalışsa da, İngilizlerin manda yönetimini sonlandırarak Filistin'den çekilmesi ile birlikte 1948 yılında Filistinlilerin Nekbe (Büyük Felaket) diye andığı emperyalist İsrail devletinin kuruluşu gerçekleşmiştir.

Siyonist lobiler, inançlarının gereği olarak Büyük İsrail'i kurmak, Siyonizm çevresini genişletmek, her alanda önündeki engelleri aşmak için dünyaya meydan okurcasına her yolu meşru görmektedir. Filistin'e giden bir heyete Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın söyledikleri çok manidardır: "Bu işin çözümü güçte, kuvvettedir. Batı terbiye edilmemiş bir aygıra benzer; güçten, kuvvetten anlar, başka bir şeyden anlamaz. Bunların karşısında güçle durursanız adil olurlar, güçsüz olursanız sizi ezerler."

Müslümanlara düşen vazife, bir olup Filistin'i batının insaf(sızlığı)ına terk etmemek, zalimin yüzüne zulmü haykırmaktır. Unutulmamalıdır ki zulüm ebedi kalmayacaktır.

Foreign Office.

November 2nd, 1917.

pure in conveying to you, on
ernment, the following
Jewish Zionist aspirations
and approved by, the Cabinet
ment view with favour the
e of a national home for the
se their best endeavours to
t of this object, it being
othing shall be done which
nd religious rights of
ities in Palestine, or the
is enjoyed by Jews in any

you would bring this
of the Zionist Federation.

Arthur Balfour

AKSA'L-GÂYE

Kudüs İçin Çiz Yarışma Çizimleri



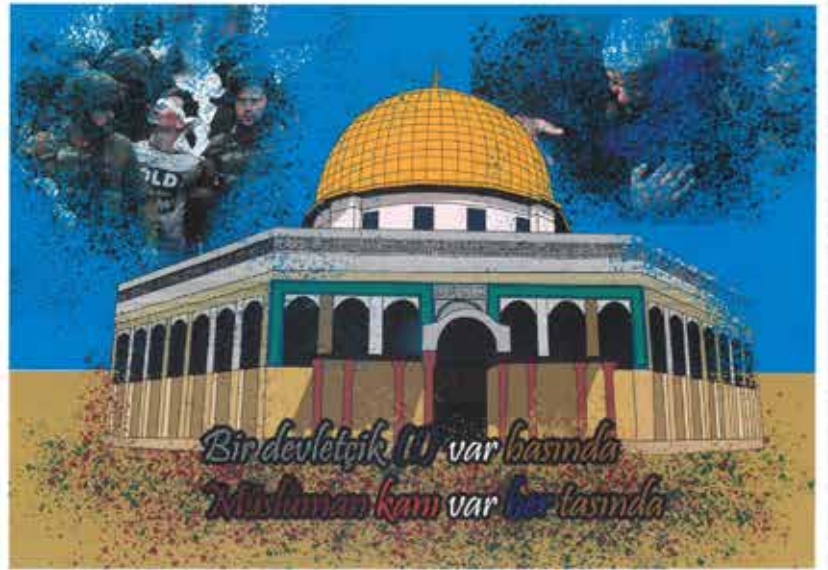
Kübra Nur Şenyurt 11-G



Fatma Nur Devci 12-H



Bengi Sena Akkor 11-D



Ömer Faruk Çatal 10-B

AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

NİSA GÜL AKPINAR 10-D

KUDÜS'ÜN DİRENİŞİNDE GÜNCEL İSİMLER

İnsan, boş bir sayfa gibidir; bu hayata ilk gözlerini açtığı anda. Zamanla hayatında edindiği tecrübeler ona kalem olur, mürekkep olur. Her bir mısraına yaşanmışlıklarını kazır, hayatın defterine tecrübeden mürekkeple... 6 yaşında bir çocuğun defteri ise daha temizdir; ne yaşanmışlıktan eser vardır, ne de karalanmış bir iki cümle. İşte bu yüzdendir; âlimlerin, profesörlerin sürekli biyografik ve otobiyografik eserleri önerisi. Biz de devamızda tertemiz yüzlerce sayfaya sahibiz. Heyhat kendi öykümüzü yazmaya başlamadan önce yaşanmışlıkları öğrenerek kendimize kandillerle aydınlatılmış bir yol çizmeliyiz. O zaman haydi Bismillahirrahmanirrahim...

Kudüs'ün Son Nöbetçisi İğdirli Hasan

İlhan Bardakçı'nın anılarında anlatıldığı üzere 1972 yılında gerçekleşen bu olay Kudüs'ün 12.000 şamdanlı avlusunda gerçekleşmiştir. Bir gün İlhan Bardakçı bir gezi firması ile beraber Kudüs'e gitmiştir. Avluda 90 yaşlarında, üzerinde yırtık pırtık (yamaların bile yamalanmaya ihtiyaç duyduğu) bir üniformayla Kudüs'ün kavurucu sıcağı altında bekleyen bir adam görmüştür. Rehber bu adamın kim olduğunu sorduğunda rehber ona şöyle demiştir: "Ben kendimi bildim bileli bu adam burada bu şekilde bekler kimseyle konuşmaz. Bekleyişleri hep uzundur."

İlhan Bardakçı dayanamaz ve bu amcanın yanına gider. "Selamün aleyküm dede!" diye seslenir. Dede bu sefer cevap verir ve "Aleyküm selam oğul" der. İlhan Bardakçı çok şaşırır. Bunun üzerine "Sen burada ne yapıyorsun dede?" diye sorar. Dedenin cevabı şu şekildedir : "Ben Osmanlı ordusu 20. kolordu, 36. tabur, 8. bölük, 11. ağır makineli tüfek takım komutanı Onbaşı Hasan'ım. Bizim Bölük Cihan Harbi'nde Kanal Cephesi'nden İngilizlere saldırdı. Canım ordu kanalda yerle bir oldu. Ecdat yadigârı elden gidiyordu. İngilizler, Kudüs'e dayandı. Biz de artçı bölük olarak Kudüs'te bırakıldık. Mondros Ateşkesi'nden sonra ordu terhis edildi. Komutan İstanbul'a gitmek zorunda kaldı ve komutanın son sözleri gerçekten çok etkileyiciydi: "Kudüs bize Sultan Selim Han'ın yadigârıdır. Siz burada nöbeti sürdürün. Halk, Osmanlı da gitti halimiz nice olur, demesin. Fahri Kâinat Efendimiz'in ilk kıblesini Osmanlı da terk ederse gâvura bayramdır. Siz İslam'ın şerefini Osmanlı'nın şanını ayaklar altına aldırmanın."

Hasan dede: "Düşman değil de yıllar geçti bizden evlat. Sana bir emanet var. O emaneti teslim eder misin? Anadolu'da şu kentte şu kasabada Mustafa komutan vardır. Onu bul ve ona şunu söyle: 'Kudüs'ü bekleyen 11. makineli takım komutanı İğdirli Onbaşı Hasan o günden bu yana bıraktığı yerde nöbet

başında nöbetini terk etmedi, tekmili tamamdır. Hayır dualarınızı beklemektedir Komutanım."

Bir gün İlhan Bardakçı Anadolu'ya döner ve o kenti bulur fakat görür ki o komutan vefat edeli yıllar olmuş. 1982'de bir gün ajansa gelince şu haberi görür : "Mescidi Aksa'yı bekleyen Son Osmanlı askeri de bugün öldü."

Şeyh İzzettin Kassam

Filistin Cihadının kilometre taşlarından biri olan Şeyh İzzettin Kassam 1880'de doğdu. Birçok hocadan ders aldı ve aldığı bu derslerden sonra birçok insana vaaz ve irşat verdi. İtalyanlar, Trablusgarp'ı işgal edince Ömer Muhtar ve mücahitleri için yardım topladı. Topladıklarını deniz yoluyla götüreceksen Suriye Hükümeti buna karşı çıktı. I. Dünya Savaşı'na katılan Şeyh İzzettin Kassam, Fransızlara karşı Suriye'yi savunarak Şam ellerine geçinceye kadar Fransızlara büyük kayıplar verirdi. 1921'de mücahitleri ile beraber Filistin'e gitti. Hayfa'ya yerleşip her türlü faaliyeti başlatarak eleman, teçhizat, maddiyat anlamında bir askeri kimlik olan Kassamileri kurmuştur.

1931'de Kudüs'teki Kurtuluş Hareketi ile birlikte filen cihat başlamıştır ve bu cihada "Büyük Kıyam" adı verilir. 1935'te bir casusun verdiği istihbaratla bir dağda Şeyh İzzettin ve 14 mücahidi 500 İngiliz'e karşı seher vaktine kadar savaşmış, Şeyh İzzettin Kassam ve yanındaki 4 mücahidi şehit olmuştur. Geri kalanlar ise İngilizler tarafından tutuklanmıştır. Şeyh İzzettin Kassam'ın cenazesi o kadar kalabalıkmiş ki İngilizler bu kalabalıktan korkup o cenazeyi dağıtmak istemişlerdir. Şeyh İzzettin Kassam kendisinden sonra gelecekler için bir meşale olmuştur. 1936'daki Büyük Kıyam'ın şartlarını hazırlamış ve Şeyh Ferhan es- Sadi'nin "İhvanu'l Kassam"ı, el-Futuvve'nin "ed-Deraviş" adlı örgütleri kurmalarına vesile olmuştur. Şeyh Ahmet Yasin

1937 yılında Filistin'in Askalan şehrinde doğmuştur. 3 yaşında babasını kaybetmiştir. Annesinin ve kardeşlerinin himayesi altında büyümüştür. 1948'de Gazze'ye göç eden Şeyh Ahmet Yasin 1952 yılında boynunun üzerine düşmüş, felç geçirmiş ve tüm bir ömrünü tekerlekli sandalyeye mahkûm etmiştir. 1967'de Filistin'in tamamen Siyonist işgalcilerin eline geçmesi ile beraber Şeyh Ahmet Yasin'in bu direnişte ismi duyulmuştur. 1984'te Şeyh Ahmet Yasin ve yardımcıları tutuklanır. İsrail devletini yıkarak yerine İslami bir devlet kurmak için çalıştığı gerekçesiyle 13 yıl hapis cezasına çarptırılır. Fakat esir değişimi ile hapishaneden çıkar.

1977'de Hamas İntifada öncüsü olarak seçilir. 1989 yılına gelindiğinde tekrardan tutuklanır. İntifada artık daha güçlüdür. 1990'da mahkemeye çıkartılır. 15 suçlamadan muhakeme edilir ve şu şekilde söyler: "Bu muhakeme beni kanuni olarak sorgulayamaz; işgalciler tarafından kurulmuştur. Tamamıyla gayri meşrudur." Duruşma 1991 yılına ertelenir ve Hamas protesto eder. 6 Ekim 1991'de müebbet hapis cezasına çarptırılırken İslami devlet kurmayı amaçladığı için de 15 yıl ceza alır. Sonra anlaşmalarını kabul etmek istemez ve şu şekilde söyler: "Bana dışarı çıktığımda karpuz yemememi şart koşsanız bile yine kabul etmem. Çünkü ben işgal rejimi tanımıyorum ki onların şartını kabul edeyim." der. Tıbbi gözetim altında olan Şeyh Ahmet Yasin'in durumu daha da kötüleşir. Ama o direnmeye devam eder. Şu cümleler onun direnişinin büyüklüğünü gözler önüne serer: "Benim için hapiste 100 yıl kalmak, karşılığında bir takım tavizler vererek çıkmaktan çok daha iyidir."

Şeyh Raid Salah

Şeyh Raid Salah, 1958 yılında Filistin'in Umm'ul Fehm şehrinde doğmuştur. 1989 yılında İsrail yerel seçimlerinde İslami blok listesinden Umm'ul Fehm belediye başkanlığına seçilmiştir ve 2001'de görevini bırakarak Hamas çalışma faaliyetlerine başlamıştır. Hamas nedir?

14 Aralık 1987'de "Hareket'ül-Mukavemet'ül-İslamiyye" ismi ile İslami Direniş Hareketi olarak kurulmuştur. İlk kurucusu Şeyh Ahmet İsmail Hasan Yasin'dir. 1992 yılında tutuklanıp polise verdiği bilgilerle ilk kez Hamas'a dair bir şeyler duyulmuştur. Hamas; örgüt ve asayiş, askerî, siyasi olaylar ve enformasyon birimleri şeklinde organize edilmiştir. 24 üyelik üst düzey kurul tarafından yönetilmektedir.

Şeyh Raid Salah, 2003-2005 yılları arasında tutuklanmıştır.

2013 yılında Kral Faysal "İslam'a Hizmet Ödülü"ne layık görülmüştür. 2015'te İsrail Hamas'ı, Mescid-i Aksa ve Doğu Kudüs'te işgal karşıtı faaliyet yürüttüğü gerekçesiyle terör örgütü ilan ederek yasaklamıştır. Şeyh Raid Salah 2016 yılında 9 yıl önce vermiş olduğu bir Cuma hutbesinde şiddete teşvik ettiği gerekçesiyle 9 aylık hapis cezasına çarptırılmıştır. 17 Ocak 2017'te serbest bırakılır. Şeyh Raid Salah'ın şu cümleleri karanlığın en koyu olduğu ânın aydınlığının en yakın olduğu zaman olduğunu ne güzel işaret etmektedir: "Hakkımdaki bu karar ve tutuklanmalarım İsrail'in zulmünün göstergesine dönüşüyor. Eğer zulüm giderek artıyorsa İsrail'in yıkılması yakındır. Ben ise mübarek Mescid-i Aksa'nın zaferi için ucuz bir bedel ödedim."

Abdullah Galip Bergusi

Yazdığı 17 kitaptan sadece 3'ü Türkçeye çevrilmiş olan yazar Abdullah Galip Bergusi'nin kitaplarından biri olan 'Yoldaki Mühendis' kitabından alıntılar yaparak bahsedeceğim bu şahsiyetten. Bir yakınını, akrabasını yani Filistinli bir mücahidi kaybetmesi ile başlayan Filistin yolculuğunda çocukluğundan beri her zaman duyarlı bir insan olmuştur.

Abdullah Galip Bergusi üniversite çağlarına geldiğinde Güney Kore'ye bir arkadaşı ile beraber gitme kararı alır. Havaalanında arkadaşı bu karardan vazgeçerek geri dönerken Bergusi önüne bakar ve yoluna devam eder. Güney Kore'ye vardıkdan sonra mühendislik okuyarak kendisini geliştiren Abdullah Galip Bergusi, Güney Kore'de kendisine ait bir şirket kurarak yüklü miktarda para kazanır.

Koreli bir eşi olan Bergusi anlaşamadığı için bir süre sonra eşinden ayrılır. Yıllar sonra annesi artık evlenme çağına geldiğini söylediğinde 'Ne tarz bir kadınla evlenmek istiyorsun?' diye sorar. Bergusi'nin cevabı gerçekten çok ilginçtir. Filistinli ve Bergusi ailesinden bir kadın olmasını, ev işlerinde, çocuk bakmada yetenekli biri olmasını, aynı zamanda babasının evinde annesinin değil babasının egemen olduğu bir ailede büyümüş olmasını ister. Bir süre sonra annesinin bulunduğu kişiyle evlenir, bir kızı olur ve Filistin yolculuğu başlar.

Güney Kore'de öğrenmiş olduğu mühendislik becerileri ile beraber birçok yardımcı, mücahit yetiştirir. İnsanlara bu alanda eğitim verirken İsrail'in korktuğu adam haline dönüşür. Yaptığı dinamit ve patlayıcılar ile İsrail bloğuna birçok kayıp veririr. Bir gün 3 yaşındaki kızı Tâlâ ile yolda yürürken bir ajanın verdiği istihbaratla yakalanır ve tutuklanır. 3 yaşındaki Tâlâ ise yolda yalnız başına kalmıştır. Bu onun için çok büyük bir travma haline gelmiştir.

Günler sonra annesine ulaşabilen Tâlâ yıllar sonra babasına, "Sen kimsin Baba?" başlıklı bir mektup yazar ve bunun üzerine Abdullah Galip Bergusi "Yoldaki Mühendis 1 ve 2" kitaplarını yazmaya başlar. İsrail'e birçok kayıplar verdiren Bergusi yakalanınca cezası da bir hayli ağır olmuştur. 67 kez müebbet ve 5200 yıl ek ceza alan Galip Bergusi'nin hapisane odası şu şekildedir; küçücük kutu gibi bir kare odada, giderleri bozulmuş bir tuvalet ve fareler tarafından yenilmiş eski bir süngerden başka hiçbir şey bulunmamaktadır. Nemden ve kirden odanın duvarları simsiyah olmuş, odada fazla hareket edecek yer bulunmadığı için kasları giderek zarar görmüştür. Türlü türlü işkencelere maruz kalan Bergusi sırtında sürekli kemer izlerinin olduğunu, vücudunun hep mor olduğunu ve vücudunda işkenceye dair bir sürü iz bulunduğunu söyler kitabında.

İsrail Hükümeti'nin bu kadar korkup 67 kez müebbet ve 5200 yıl ek ceza verdiği Abdullah Galip Bergusi şu sözleri ile herkesin vicdanına sızlatmaktadır: "Canım karpuz çekiyor ama elimden bir şey gelmediği için yiyemiyorum. En çok da bal gibi tadını unutmaktan korkuyorum. Bu yüzden karpuz yediğiniz vakit bu meyvenin Filistinli bir esirin en çok sevdiği meyve olduğunu ve onu yemek için can attığını bilin."

Kudüs'ün direnişindeki bu kandiller size birer ilham olsun ki hayatın defterine yazdığınız her cümlede her satırda birilerine kandil olun, yollarını aydınlatın ve onların defterlerine birer imza atın. Haydi ne duruyorsunuz, daha yazılacak ne kadar çok şey var...

AKSA'L-GÂYE

“Kudüs İçin Yaz” Deneme Yarışması

AYŞE SENA YILDIZ 11-D (Mansiyon)

KUŞ OLUP UÇMAK İSTİYORUM

“Özgür olmak isteyen, direnmek, haykırmak, çığlık atmak, bir şeylere dur demek isteyen Kudüs’ü örnek alsın, ona baksın, onu görsün, dinlesin, anlasın ve ona hak versin.”

Şehirler vardır, uğruna şehirleri sevdiğin. Bazı şehirleri sevmek böyledir işte. Önce kokusuna hayran olursun, rengini, havasını, yeşilini, sarısını, mavisini, mavisini seversin. Her sokağında ayrı bir âleme dalarsın. Her taşı seni ayrı bir diyara götürür.

Şehirler de yorulur, üzülür, ağlar, haykırır, sevinir tıpkı insanlar gibi. İnsanlardan tek farkı bu duyguların hepsini sessiz yaşar. Sessiz haykırır, sessiz ağlar... Şehirleri sadece sevenler anlar.

Şehrim, şiirim, şairim, kiblem, başkentim, tarihim, cihadım, davam, heyecanım, umudum, emanetim, gözbebeğim... KUDÜS.

Özgür olmak isteyen, direnmek, haykırmak, çığlık atmak, bir şeylere dur demek isteyen Kudüs’ü örnek alsın, ona baksın, onu görsün, dinlesin, anlasın ve ona hak versin. Çünkü direnmek zordur. Hele bu direnişi bir şehir yapıyorsa daha zordur. Bunu yıllardır yapıyorsa, çok daha zordur. Bunu yalnız yapıyorsa, tek başına direniyorsa en zoru da budur. Kudüs bu yüzden yorgun, Mescid-i Aksa bu yüzden üzgün. Kudüs birilerini, bir şeyleri bekliyor. Belki bir ses beklediği, belki bir çığlık, bir çocuk, bir kuş... Her ne ise kurtuluşu onda arıyor. Semanın ve arşın sahibinin bunu bir vesile kılacağına farkında.

Bir çocuk bir şehri nasıl kurtarabilir demeyin. Selahaddin de bir çocuktur. Veya bir kuşu küçümsemeyin. Kuş nerede, şehri kurtarmak nerede demeyin. Ebrehe'nin ordusunu yerle bir eden de kuştur. Belki Kudüs'ün beklediği bir çığlık, aradığı çocuk, istediği kuş sensindir, benimdir, odur, onlardır kısacası bizizdir. Kudüs seni anlamak istiyoruz, çünkü şehirleri sadece sevenler anlar...

AKSA'L-GÂYE

Kudüs İçin Çiz Yarışma Çizimleri



Sinan Ahmet Yalçinkaya 10-B



Emine Furunkaynak 9-A



Nisa Nur Dönmez 9-J



Nisa Gül Akpınar 10-D

AKSA'L-GÂYE

Genç Kalemler

MERYEM AYNUR KAYMAZ 11-G

HZ. DAVUD (A.S.) VE HZ. SÜLEYMAN (A.S.)

"Kur'an'da on altı yerde ismen geçen Süleyman'ın Hz. Dâvûd'un oğlu ve vârisi olduğu, üstün kılındığı, şükreden, sâlih, hakîm, anlayışlı bir kul olduğu bildirilmekte, keskin zekâsı, engin bilgisi ve hikmetiyle karmaşık meseleleri kolayca çözüme kavuşturma yeteneğinden söz edilmektedir."

(Aşağıdaki yazı Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi Hz. Davud ve Hz. Süleyman maddelerinin özetinden oluşmaktadır.)

Hz. Davud (a.s.)

İbrânîce'de "en çok sevilen kişi, göz bebeği" anlamına gelen (Piroz, II, 292) bu ismin Kitâb-ı Mukaddes'te Dâvid veya Dâvîd şeklinde geçtiği ve sadece Hz. Dâvûd'a ad olarak verildiği görülmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Dâvûd'dan ilk defa, Câlût'u (Golyat) öldürmesi münasebetiyle şu şekilde bahsedilir: "Tâlût'un askerleri Câlût ve askerlerine karşı çıktıklarında şöyle dediler: 'Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam tut ve o kâfir millete karşı bize yardım et'. Derken Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar, Dâvûd Câlût'u öldürdü" (el-Bakara 2/250-251).

Kur'an-ı Kerim'de, Câlût'u öldürmesinden sonra Dâvûd'a hem hükümdarlık hem de hikmet (nübüvvet) verildiği bildirilir (el-Bakara 2/251). İsrâiloğulları'nın tarihinde peygamberlikle hükümdarlık ilk defa Hz. Dâvûd'un şahsında bir araya gelmiştir (İbn Kesîr, Kısasü'l-enbiyâ , s. 248).

Kur'an-ı Kerim Hz. Dâvûd'a Zebûr'un verildiğini bildirip (en-Nisâ 4/163; el-İsrâ 17/55) muhtevasına kısaca temas etmekle birlikte (el-Enbiyâ 21/105) ayrıntılı bilgi vermemektedir.

Hz. Dâvûd gerçek bir devlet başkanı ve ehliyetli bir yöneticiydi. Kudüs'ü başşehir yapmak

suretiyle iktidarı merkezileştirmiş, askerî teşkilâtını geliştirmiştir. Devleti yönetirken adaleti öncelikle kendisi icra ediyor, davalara bizzat bakıyordu (II. Samuel, 8/15; 14/4-22; 15/2-6; I. Tarihler, 18/14).

Bu son özelliğiyle ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'de şu açıklamalar yer alır: "Dâvûd ile Süleyman'a da lutfettik. Hani onlar bir ekin hakkında -zarar tesbiti ve tazmini için- hüküm veriyorlardı. Bir grup insanın koyun sürüsü geceleyin başıboş bir vaziyette bu ekinin içine dağılıp zarar vermişti. Biz onların hükmüne şahit idik" (el-Enbiyâ 21/78). İslâmî kaynaklardaki rivayete göre bu meselede Hz. Dâvûd bir çözüm yolu bulmuş, fakat oğlu Süleyman'ın getirdiği çözüm şekli daha mâkul olduğu için onu kabul etmiştir.

Hz. Dâvûd'un, halkın şikâyet ve dileklerini bizzat dinleyip çözüme kavuşturmasıyla ilgili olarak Kur'an'da verilen bir başka örnek de şöyledir: "Ey Muhammed! Sana davacıların haberi geldi mi? Hani odasının duvarına tırmanıp Dâvûd'un yanına girmişlerdi de onlardan korkmuştu. 'Korkma dediler, biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkına tecavüz etti. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet; zulmetme, bizi doğru yola ilet.' (Biri dedi ki:) 'Bu kardeşimin doksan dokuz koyunu, benimse bir tek koyunum var. Böyle iken onu da bana ver dedi ve tartışmada bana baskın çıktı.' Dâvûd dedi ki: 'Andolsun ki o senin koyununu kendi koyunlarına katmayı istemekle sana zulmetmiştir. Zaten mallarını birbirine karıştıran ortakların çoğu birbirine zulmeder. Yalnız inanıp iyi işler yapanlar bunun dışındadır ki onlar da ne kadar azdır; Dâvûd kendisini denediğimizi sandı da rabbinden mağfaret

diledi, eğilerek secdeye kapandı ve tevbe edip bize döndü. Biz de ondan bunu affettik. Yanımızda onun yakın bir makamı ve güzel bir dönüş yeri vardır” (Sâd 38/21-25).

Kur’ân-ı Kerîm’de de belirtildiği gibi Hz. Dâvûd sadece davacıyı dinleyip hüküm vermiş, davalıyı dinlememiş, daha sonra bu tutumunun yanlış olduğunu düşünerek tövbe etmiştir.

Ahd-i Atîk’e göre Hz. Dâvûd, otuz yaşında kral olmuş ve kırk yıl altı ay (yedi yıl altı ay Hebron’da, otuz üç yıl Kudüs’te) saltanat sürdürdükten sonra yetmiş bir yaşında vefat etmiş (II. Samuel, 2/11; 5/4, 5; I. Tarihler, 29/27), Dâvûd şehrine (Kudüs) defnedilmiştir (I. Krallar, 2/10). Hz. Süleyman (a.s.)

Yahudilik’te ve Hıristiyanlık’ta sadece kral, İslâm’da ise hükümdar-peygamber kabul edilir.

Süleyman milâttan önce 967-965 yılları arasında babasıyla birlikte, 965-928 arasında tek başına hüküm sürmüştür, diğer bir yoruma göre ise babasının vefatından kısa bir süre önce 971 veya 970’te kral olmuş ve 931 yılına kadar hüküm sürmüştür. Kral olduğunda, “Allahım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Dâvûd’un yerine kral yaptın” demesinden hareketle (I. Krallar, 3/7) Süleyman’ın on iki veya on dört yaşlarında krallık tahtına oturduğu nakledilirse de, kral olduğunda muhtemelen yirmi yaşlarındaydı. Babası Dâvûd’un saltanatının yirminci yılında doğmuş ve onun gibi kırk yıl krallık yapmıştır (I. Krallar, 11/42; DB, V/2, s. 1383; EJD., XV, 98-99).

Ahd-i Atîk’te yer alan bilgilere göre Dâvûd, oğlu Süleyman’a Mûsâ’nın şeriatından ayrılmamasını, krallığını güçlendirici tedbirler almasını öğütlemiş, bu çerçevede yapması gerekenleri hatırlatmıştır (I. Krallar, 2/1-9). Süleyman babasından sınırları Fırat nehrinden Mısır’a kadar uzanan bir krallık miras almış, bütün İsrail üzerinde kral olmanın yanı sıra bölgedeki ülkeleri vergiye bağlamak suretiyle emri altına almıştır (I. Krallar, 4/1, 21).

Onun saltanatında barış, bolluk ve refah hâkim oldu. Merkezde mâbed ve sarayın inşası ile Kudüs’ün tahkimi gibi önemli işler, Kudüs dışında ise çeşitli ambar şehirlerinin ve tesislerin inşası gerçekleştirildi (I. Krallar, 9/15-19).

Süleyman’ın gerçekleştirdiği büyük işlerin başında bugünkü Mescid-i Aksâ’nın bulunduğu yerde mâbedin (Bet ha-Mikdaş) inşa edilmesi gelmektedir. Dâvûd, mâbed yapma işinin Yahova’nın emriyle oğlu Süleyman’a verildiğini belirterek Rab tarafından

kendisine bildirilen inşaat planı ve malzemeleriyle ibadet araçlarını oğlu Süleyman’a vermiş, ayrıca yüklü miktarda altın ve gümüş bırakmış, onu örnek alan ileri gelenler ve zenginler de mâbed yapımı için Süleyman’a altın, gümüş, demir ve tunç vermiştir (I. Krallar, 5/1-5; I. Tarihler, 22; 28/2-19; 29/6-9).

Mâbed -İbrâhim’in oğlunu kurban etmek için götürdüğü yer kabul edilen Moriya tepesinde yaptırıldı (II. Tarihler, 3/1). Süleyman mâbedin yapımına çok emek verdi. Rivayete göre Fenikeli usta ve işçilerin, İsrail’deki kölelerin yanı sıra melekler ve cinler de inşaatta çalışmıştır.

Süleyman, Allah için yaptırdığı mâbedin ardından kendisi için inşası on üç yıl süren bir saray yaptırdı (I. Krallar, 7/1-12). Süleyman mâbed ve sarayı inşa ettikten sonra Rab ona tekrar görünerek hükümlerini ve kanunlarını tuttuğu takdirde krallığının ebedî olacağını, aksi halde İsrail’in sahip olduğu topraklardan atılacağını bildirdi (I. Krallar, 9/1-9). Süleyman’ın sarayı da mâbed kadar muhteşemdi.

İslâm’da Kur’ân-ı Kerîm başta olmak üzere tefsir, hadis, tarih ve kısas-ı enbiyâ kitaplarında bir hükümdar-peygamber olarak Hz. Süleyman’dan ve onun üstün vasıflarından genişçe bahsedilmektedir. Kur’ân’da on altı yerde ismen geçen Süleyman’ın Hz. Dâvûd’un oğlu ve vârisi olduğu, üstün kılındığı, şükreden, sâlih, hakîm, anlayışlı bir kul olduğu bildirilmekte, keskin zekâsı, engin bilgisi ve hikmetiyle karmaşık meseleleri kolayca çözüme kavuşturma yeteneğinden söz edilmektedir (el-Enbiyâ 21/78-79; en-Neml 27/15, 16, 19, 20, 27, 34, 40; Sâd 38/30). Allah diğer peygamberler gibi Süleyman’a da vahiyde bulunmuş ve onu da diğerleri gibi doğru yola iletmiştir (en-Nisâ 4/163; el-En’âm 6/84). Kur’ân, Süleyman’ın güzel bir kul olduğunu, daima Allah’a yöneldiğini, Allah katında büyük değeri ve güzel yeri bulunduğunu belirtmektedir (Sâd 38/30, 40). Dolayısıyla Ahd-i Atîk’te yer alan, Süleyman’ın son dönemlerinde putlara taptığı, Allah nazarında değerini yitirdiği, hükümdarlığının elinden alınmasıyla tehdit edildiği gibi rivayetler, hem İslâm’ın peygamberlik anlayışıyla hem de Kur’ân bilgileriyle çelişmektedir.

Hz. Süleyman’ın babasına vâris oluşu (en-Neml 27/16) ve babasının kendi yerine onu seçmesiyle ilgili çeşitli rivayetler nakledilmiştir. Allah, Hz. Dâvûd’a on üç soru göndermiş ve bu soruları oğlu Süleyman’a sormasını istemiş, şayet bunları bilirse kendisinin yerine geçeceğini Dâvûd’a bildirmiş, Süleyman da soruların hepsini doğru şekilde cevaplamıştır. İslâm kaynaklarında Hz. Süleyman’ın on iki veya on üç yaşlarında tahta geçtiği, Suriye’den İran’a



kadar uzanan bölgeye, hatta bütün dünyaya hâkim olduğu, dünyanın ikisi mü'min, ikisi kâfir dört kişinin egemenliğinde bulunduğu; mü'minlerin Süleyman ve Zülkarneyn, kâfirlerin Nemrud ve Buhtunnasr olduğu rivayet edilmektedir (Sa'lebî, s. 290-292).

Süleyman'a verilen nimetler ve onun üstünlükleri bağlamında Kur'an'da yer alan bilgilere göre Süleyman, "Rabbim! Beni bağışla, bana benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümlük ver. Şüphesiz sen daima bağışta bulunursun" diye dua etmiş, "Bunun üzerine biz de istediği yere onun emriyle kolayca giden rüzgârı, bina kuran ve dalgıçlık yapan şeytanları, demir halkalarla bağlı diğer yaratıkları emrine verdik" buyurulmuş ve, "İşte bu bizim bağışımızdır, ister ver, ister elinde tut" ifadesiyle yetkinin tamamen kendisinde olduğu belirtilmiştir (Sâd 38/35-39).

Kur'an'da yer alan bilgiye göre şeytanlar Süleyman'ın hükümlüğü hakkında yanlış sözler ortaya atmışlar, yahudiler de bu gerçek dışı şeyleri kabul etmişlerdir. Halbuki Süleyman kâfir de olmamış, büyü de yapmamıştır (el-Bakara 2/102). Asâsına dayalı vaziyette iken vefat etmiş ve emrinde çalışan cinler, ancak ağaç kurdu asâyı yiyip de Süleyman yere düşünce öldüğünü anlamışlardır (Sebe' 34/14). Hz. Süleyman'ın kırk yıl saltanat sürdüğü ve elli üç yaşında (bazı kaynaklarda elli iki yaşında) vefat ettiği nakledilmektedir (Mes'ûdî, I, 58; Sa'lebî, s



AKSA'L-GÂYE

Kudüs İçin Çiz Yarışma Çizimleri



Ayşe Hilal Bayır 12-H



Beyza Nur Colayır 9-E



Yağmur Leblebici 10-E



Dilanur Akpınar 9-G



Aybüke Özbilen 9-E

"GÖKTE YARATILIP YERE
İNDİRİLEN ŞEHİR KUDÜS"

(SEZAI KARAKOÇ)

"BİZ MÜSLÜMANLAR İÇİN
MÜBAREK BELDELERİMİZİ
KORUMAK İMKÂN DEĞİL,
İMAN MESELESİDİR!"

(RECEP TAYYİP ERDOĞAN)

"KUDÜS...
BİR SINAV KÂĞIDI...
HER MÜ'MİN KULUN ÖNÜNDE..."

(CAHİT ZARİFOĞLU)

"KUDÜS'Ü SAVUNMAK,
GERÇEK BAĞIMSIZLIĞI
SAVUNMAKTIR!"

(NURİ PAKDİL)

"İMANIMDAN
VAZGEÇMEDİKÇE KUDÜS'TEN
VAZGEÇEMEM!"

(NURİ PAKDİL)

"KUDÜS;
DOSTU-DÜŞMANI TANITAN,
DOSTLUĞU-DÜŞMANLIĞI,
MÜCADELEYİ-İŞBİRLİĞİNİ,
DİRENİŞİ-İHANETİ
ÖĞRETEN VE TARİHİ
GERÇEKLERİ YERİNDE
ANLATAN BİR OKULDUR!"

(EMİNE ÇINAR)

Mescid-i-Aksa

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu
Varıp eşğine alnımı koydum
Sanki bir yer altı nehr çağlıyordu

Gözlerim yollarda bekler dururum
Nerde kardeşlerim diyordu bir ses
İlk Kiblesi benim ulu Nebi'nin
Unuttu mu bunu acaba herkes

Burak dolanırdı yörelerimde
Mi'racı yol veren hız üssü idim
Bellidir kutsallığım şehir ismimden
Her yana nur saçan bir kürsü idim

Hani o günler ki binlerce mü'min
Tek yürek halinde bana koşardı
Hemşehrim nebi'ler yüzü hürmetine
Cevaba erişen dualar vardı

Şimdi kimsecikler varmaz yanıma
Mü'minde yoksunum tek ve tenhayım
Rüzgârlar silemez gözyaşlarımı
Çöllerde kayıp bir yetim vâhayım

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Götür Müslümana selam diyordu
Dayanamıyorum bu ayrılığa
Kucaklasın beni İslâm diyordu

Mehmet Akif İnan

